

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA FINANCÍ

Zhodnocení finančního zdraví vybraného podniku
Financial Health Assessment of a Chosen Company

Student: Terezie Klášová

Vedoucí bakalářské práce: doc. Ing. Miroslav Čulík, Ph.D.

Ostrava 2017

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra financí

Zadání bakalářské práce

Student:

Terezie Klášová

Studijní program:

B6202 Hospodářská politika a správa

Studijní obor:

6202R010 Finance

Téma:

Zhodnocení finančního zdraví vybraného podniku
Financial Health Assessment of a Chosen Company

Jazyk vypracování:

čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Popis metod finanční analýzy
 3. Charakteristika vybraného podniku
 4. Zhodnocení finančního zdraví podniku a zhodnocení výsledků
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- BREALLY, R. A., S. C. MYERS and F. ALLEN. *Principles of Corporate Finance*. 9th ed. New York: McGraw/Hill Education, 2008. ISBN 978-007126327-6.
- DLUHOŠOVÁ, Dana a kol. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita*. 3. upr. vyd. Praha: Ekopress, 2010. ISBN 978-80-86929-2.
- HOLEČKOVÁ, Jaroslava. *Finanční analýza firmy*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-392-8.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **doc. Ing. Miroslav Čulík, Ph.D.**

Datum zadání: 18.11.2016

Datum odevzdání: 05.05.2017

Ing. Iveta Ratmanová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně přílohy č. 3, vypracovala samostatně.

V Ostravě dne 5.5.2017.....

Terenzie Kladová
.....

Děkuji doc. Ing. Miroslavu Čulíkovi, Ph.D. za odborné vedení bakalářské práce,
cenné rady a připomínky poskytnuté při zpracování.

Obsah

1 Úvod	4
2 Popis metod finanční analýzy	5
2.1 Charakteristika finanční analýzy	5
2.2 Uživatelé finanční analýzy	5
2.2.1 Externí uživatelé	5
2.2.2 Interní uživatelé.....	6
2.3 Zdroje informací pro finanční analýzu	7
2.4 Metody finanční analýzy	7
2.4.1 Horizontální analýza	8
2.4.2 Vertikální analýza.....	9
2.4.3 Analýza poměrovými ukazateli	9
2.5 Poměrové ukazatele	10
2.5.1 Ukazatele finanční stability a zadluženosti	11
2.5.2 Ukazatele rentability.....	13
2.5.3 Ukazatele likvidity	15
2.5.4 Ukazatele aktivity	17
2.6 Pyramidový rozklad	19
2.7 Analýza odchylek.....	19
2.7.1 Metody rozkladu pro multiplikativní vazbu	20
3 Charakteristika vybraného podniku	22
3.1 Představení společnosti.....	22
3.2 SWOT analýza	23
3.3 Management společnosti	23
3.4 Předmět činnosti	23
3.5 Odběratelé a dodavatelé.....	24
3.6 Konkurence podniku	24
4 Zhodnocení finančního zdraví podniku a zhodnocení výsledků	26
4.1 Vertikální analýza rozvahy	26
4.2 Vertikální analýza výkazu zisku a ztráty.....	28
4.3 Vertikální analýza cash flow.....	30
4.4 Horizontální analýza rozvahy	31
4.5 Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty.....	33
4.6 Horizontální analýza cash flow.....	35
4.7 Analýza poměrových ukazatelů	36
4.7.1 Ukazatele zadluženosti a finanční stability	36
4.7.2 Ukazatele rentability.....	38
4.7.3 Ukazatele likvidity	40
4.7.4 Ukazatele aktivity	42
4.8 Pyramidový rozklad ROE	44
4.8.1 Analýza odchylek metodou postupných změn	44
4.8.2 Analýza odchylek logaritmickou metodou	46
4.8.3 Rozdíly mezi použitými postupy	47
5 Závěr	50
Seznam použité literatury	51
Seznam zkratk	52
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
Seznam příloh	
Přílohy	

1 Úvod

Podstatou finanční analýzy je sestavit podklady pro rozhodování o správném fungování podniku. Řadí se tak mezi důležitou část finančního řízení a rozhodování podniku. Existuje velké množství metod pro zjištění finanční situace, které můžou být použity jak pro externí, tak i interní uživatele.

Cílem bakalářské práce je zhodnocení finančního zdraví vybraného podniku K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2010 až 2015.

Bakalářská práce je rozdělena do pěti kapitol, kde v první kapitole je charakterizována finanční analýza, uživatelé finanční analýzy, zdroje informací pro finanční analýzu, metody finanční analýzy, poměrové ukazatele, pyramidový rozklad a analýza odchylek.

Ve třetí kapitole je představen vybraný podnik, jeho management a je vymezen jeho předmět činnosti. Dále jsou představeni hlavní odběratelé, dodavatelé a konkurenti.

Ve čtvrté kapitole jsou aplikovány metody finanční analýzy na daný podnik. Předně je věnována pozornost vertikální a horizontální analýze, dále pak analýze poměrových ukazatelů a pyramidový rozklad ukazatele rentability vlastního kapitálu. Na závěr jsou shrnuty výsledky finanční analýzy podniku K-INTERIER Morava s.r.o.

2 Popis metod finanční analýzy

V následující kapitole je popsána metodologie finanční analýzy. Jsou vymezeny významy, cíle a základní principy finanční analýzy a blíže charakterizovány metody finanční analýzy.

Pro zpracování této kapitoly jsou využity informace z odborných publikací Dluhošová a kol. (2010), Holečková (2008), Kislingerová (2010) a Růčková (2015).

2.1 Charakteristika finanční analýzy

Finanční analýza je významnou součástí finančního řízení podniku. Hlavním úkolem finanční analýzy je vyhodnocovat ekonomickou situaci podniku, která je následkem působení ekonomických i neekonomických faktorů. Současně by se finanční analýza měla snažit odhalovat budoucí vývoj jednotlivých ekonomických veličin, nebo alespoň vytvořit základnu pro odhad možných změn.

Holečková (2008) definuje finanční analýzu jako ohodnocení minulosti a současnosti a doporučuje stanovit vhodná řešení pro hospodaření podniku do blízké budoucnosti. Cílem finanční analýzy je zhodnotit finanční zdraví podniku, předejít slabinám, které by mohly znamenat problémy a vyzdvihnout silné stránky.

2.2 Uživatelé finanční analýzy

Veškeré informace, které souvisí s finanční situací podniku jsou předmětem zájmu mnoha uživatelů, kteří přijdou do jakéhokoliv kontaktu s vybraným podnikem. Uživatele finanční analýzy můžeme rozdělit do dvou základních skupin, a to externí a interní uživatele.

2.2.1 Externí uživatelé

„K externím uživatelům patří investoři, banky a jiní věřitelé, stát a jeho orgány, obchodní partneři (zákazníci a dodavatelé), manažeři, konkurence apod.“
(Kislingerová, 2010, s. 48)

Hlavními uživateli informací, které se nacházejí ve finančních výkazech podniku, jsou akcionáři či vlastníci, kteří vložili do podniku kapitál. Ti mají zájem o informace z oblasti finančního účetnictví, aby si zjistili, zda je jejich rozhodnutí o umístění svých peněžních prostředků do daného podniku správné.

Banky a jiní věřitelé požadují informace o finančním stavu potenciálního dlužníka, aby mohli rozhodnout, zda úvěr poskytnou, popřípadě za jakých podmínek a v jaké výši.

Obchodní partneři využívají informace z finanční analýzy ke zjištění finanční situace subjektů se kterými obchodují. Obchodními partnery jsou obchodní věřitelé (dodavatelé) a zákazníci (odběratelé). Dodavatelé sledují zejména likviditu a zadluženost svých odběratelů, tedy jestli podnik se kterým obchodují je schopen splácet své závazky. Zákazníkům jde především o to, aby zabezpečili hladký chod vlastního podniku. Chtějí mít tedy jistotu, že jejich dodavatelé budou schopni zajistit včasné dodání zboží, služeb nebo materiálu, i v případě jejich nepříznivé finanční situace.

Konkurenti se zajímají o finanční informace konkurenčních podniků kvůli srovnávání výsledků hospodaření. Nevýhodou však může být neúplné či nepravdivé vydání těchto informací. Prioritou manažerů by tedy měla být snaha o poskytnutí včasných a pravdivých informací, a předejít tím ztrátě dobré pověsti.

Stát a jeho orgány využívají výsledky z finanční analýzy ke shromažďování dat pro statistické účely, ke kontrole daňových povinností a finanční situace firem, kterým byly rozděleny státní finanční výpomoci, případně státní zakázky.

2.2.2 Interní uživatelé

„K interním uživatelům výsledků finanční analýzy patří manažeři, odboráři, zaměstnanci.“ (Kislingerová, 2010, s. 48)

Finanční účetnictví poskytuje informace managementu podniku, který tyto informace využívá pro sestavení finanční analýzy a pro finanční řízení podniku. Manažerům s dobrými znalostmi finanční situace podniku jsou umožněny správná rozhodnutí, která vedou k získání finančních zdrojů pro daný podnik nebo naopak při rozdělování volných peněžních prostředků.

Zaměstnanci jsou důležitou součástí prosperujícího podniku. Jejich zájem o zachování pracovního místa vede k finanční a hospodářské stabilitě daného podniku, která nepřímo vede ke stálosti a prosperitě firmy.

2.3 Zdroje informací pro finanční analýzu

Jak tvrdí Holečková (2008) úspěšnost finanční analýzy je závislá na kvalitních zdrojích informací. Finanční analýza potřebuje velké množství dat z různých informačních zdrojů a různé povahy.

Nejdůležitější data pro sestavení finanční analýzy nalezneme v základních účetních výkazech. Skupinu těchto účetních výkazů tvoří rozvaha, výkaz zisku a ztráty a výkaz o peněžních tocích (výkaz cash flow).

Tyto výkazy poskytují informace o struktuře a stavu majetku, zdrojích krytí, tvorbě a užití výsledku hospodaření a o peněžních tocích. Struktura a povinnost pro sestavení těchto účetních výkazů se liší v závislosti na typu účetní jednotky. Výkazy bývají sestavovány v pravidelných časových intervalech a jejich výsledky vedou k zpřesnění výstupů finanční analýzy.

2.4 Metody finanční analýzy

Kvůli rozvoji ekonomických, matematických a statistických věd dnes existuje velké množství metod, které hodnotí finanční zdraví podniku. Je však potřeba myslet na to, že pro každý podnik se nehodí ta stejná metoda. Při volbě dané metody musíme brát ohled na její:

- účelnost,
- nákladovost,
- spolehlivost.

Účelnost chápeme jako volbu té metody, která vede k zadanému cíli, kdy je potřeba si uvědomit, za jakým účelem je výsledná analýza sestavována. Čas a kvalifikovaná práce potřebná pro sestavení a vypracování analýzy se objeví ve formě nákladů, které by měly být nákladově přiměřené vynaloženému výstupu

Metody finanční analýzy můžeme rozdělit na dvě základní skupiny. První skupinou jsou metody deterministické. Patří zde například horizontální a vertikální analýza nebo poměrová analýza, kdy v těchto metodách zpracováváme data z krátkodobého hlediska. S delším časovým hlediskem pracují pak metody matematicko-statistické, jako je regresní analýza nebo analýza rozptylu. Přehledné a podrobné rozdělení metod je znázorněno na obrázku 2.1.

Obr. 2.1 Členění metod finanční analýzy

Zdroj: Dluhošová (2010)

2.4.1 Horizontální analýza

Horizontální analýza (také analýza vývojových trendů) hodnotí zkoumané veličiny a jejich vývoj v čase ve vztahu s jejich minulým vývojem. Cílem horizontální analýzy je zhodnotit předchozí vývoj finanční situace v podniku a stanovit tak závěr o možném budoucím vývoji. Srovnání jednotlivých hodnot výkazů v čase provádíme na řádcích tedy horizontálně. K horizontální analýze se využívají dva druhy vyjádření změny daného ukazatele.

Prvním z nich je změna absolutní, kde se odečtením určí rozdíl mezi dvěma po sobě jdoucími hodnotami. Při druhém postupu vyjadřujeme procentuální vývoj dané hodnoty, tzv. procentní změnu. Při výpočtu obou druhů postupů je kladen důraz na to, aby se vždy porovnávali ukazatele stejného charakteru, které jsou rozlišeny jen obdobím, ve kterém byly vyčísleny. Tudíž je potřeba mít k dispozici údaje za alespoň dvě po sobě jdoucí období. Matematicky můžeme jednotlivé postupy vyjádřit jako:

$$\text{absolutní změna} = \text{hodnota}_t - \text{hodnota}_{t-1}, \quad (2.1)$$

$$\text{procentní změna} = \frac{\text{absolutní změna}}{\text{hodnota}_{t-1}} \cdot 100. \quad (2.2)$$

2.4.2 Vertikální analýza

Vertikální analýza (také procentní rozbor komponent) se zabývá vnitřní strukturou ukazatelů. Vychází z toho, že dané položky účetních výkazů zjišťujeme v závislosti na nějaké veličině. Zkoumáme tedy procentní podíl daných položek výkazu a hodnoty zvolené základny. Při použití vertikální analýzy na analýzu rozvahy jsou hodnoty stanoveny jako procento z celkových aktiv či pasiv. Struktura aktiv nás informuje o tom, do čeho podnik investoval kapitál a do jaké výše při investičním procesu brána v potaz výnosnost. Struktura pasiv nám znázorňuje, z jakých zdrojů byl pořízen majetek. Při použití analýzy na výkaz zisku a ztráty je však základem pro procentní vyjádření objem celkových výnosů na tržbách. Při výpočtu vertikální analýzy používáme obecný vzorec, který můžeme vyjádřit následovně:

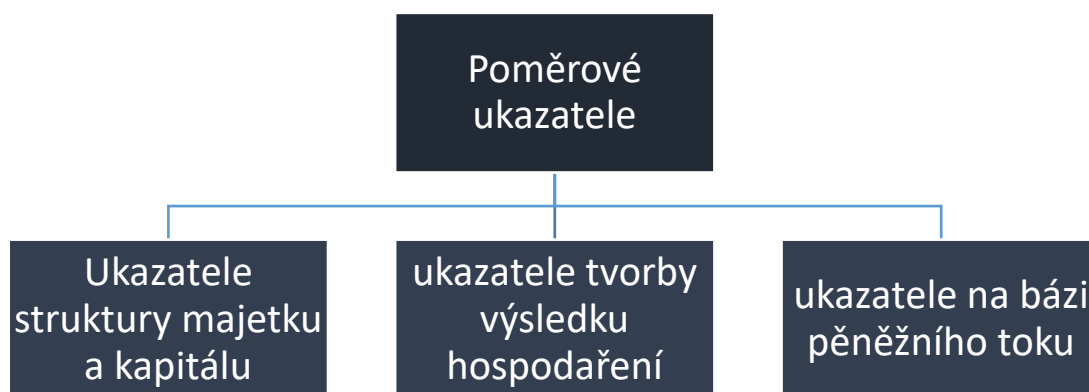
$$\text{podíl na celku} = \frac{U_i}{\sum U_i}, \quad (2.3)$$

kde U_i vyjadřuje hodnotu dílčí položky a $\sum U_i$ hodnotu souhrnné položky.

2.4.3 Analýza poměrovými ukazateli

Z hlediska využití je analýza poměrovými ukazateli nejčastěji využívaným postupem při rozboru účetních výkazů. Pomocí informací, které jsou snadno veřejně dostupné, je její sestavení poměrně jednoduchou záležitostí. Vzhledem k vývoji

finančního účetnictví dnes existuje pro zhodnocení finančního zdraví celá řada poměrových ukazatelů. Ty pak můžeme vypočítat jako podíl účetní položky základních účetních výkazů k jiné skupině nebo jejich položce. Různorodost poměrových ukazatelů nám však představuje mnoho výhod, ale i nevýhod. Jak jsme již zmínili, za hlavní výhodu můžeme považovat veřejnou dostupnost dat a informací potřebné k sestavení finanční analýzy. Nevýhodou pak může být nepřesnost přiřazení doporučené hodnoty k jednotlivým ukazatelům, kdy například podnik s rozlišným zaměřením výroby může zvolit jinou strategii hospodaření než ostatní podniky. Při analýze poměrovými ukazateli rozlišujeme základní skupiny poměrových ukazatelů, a to ukazatele struktury majetku a kapitálu, ukazatele tvorby výsledku hospodaření a ukazatele na bázi peněžních toků. Členění poměrových ukazatelů z hlediska výkazů znázorňuje obrázek 2.2.

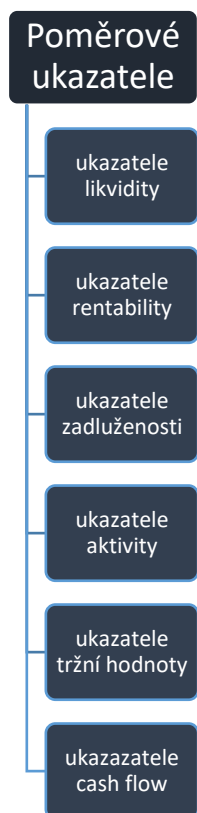
Obr. 2.2 Členění poměrových ukazatelů z hlediska výkazů

Zdroj: Růčková (2015)

2.5 Poměrové ukazatele

Jak tvrdí Dluhošová (2010) poměrových ukazatelů, jakožto nástroje analýzy finančního stavu daného podniku, existuje velké množství. Bavíme se tedy o desítkách ukazatelích, které se liší jen drobnými úpravami. Základním okruhem ukazatelů finanční analýzy jsou ukazatele finanční stability a zadluženosti, ukazatele rentability, ukazatele likvidity a ukazatele aktivity.

Každá firma si tedy může libovolně vytvářet vlastní seskupení hodnotících ukazatelů a vyjádřit tak podstatu jejího ekonomického působení. Členění poměrových ukazatelů z hlediska zaměření poměrových ukazatelů znázorňuje obrázek 2.3

Obr. 2.3 Členění poměrových ukazatelů z hlediska zaměření poměrových ukazatelů

Zdroj: Růčková (2015)

2.5.1 Ukazatele finanční stability a zadluženosti

Složení zdrojů financování nám charakterizuje, jak je daný podnik finančně stabilní. Finanční stabilitu pak znázorňuje vztah mezi aktivy a zdroji jejich krytí. Zadluženost ukazuje, v jakém rozsahu využívá podnik dluhy k financování vlastních aktivit. Zadluženost nemá jen negativní důsledky, do určité míry je její růst žádoucí. Nesmí však dojít k tomu, aby byla firma zatěžována vysokými finančními náklady spojenými s pořízením cizího kapitálu.

Ukazatele zadluženosti

Ukazatel zadluženosti nám ukazuje míru, do jaké je podnik financován cizími zdroji. Musíme jej posuzovat s celkovou výnosností podniku a se strukturou cizího kapitálu. „Obecně platí, že čím vyšší je hodnota tohoto ukazatele, tím vyšší je riziko věřitelů“ (Růčková, 2015, s. 65). Zadluženost tedy není vždy negativní a tak, při zhodnocení firmy bereme v úvahu i ostatní ukazatele, jako jsou rentabilita či aktivita. Pro výpočet zadluženosti použijeme následující vzorce:

$$\text{celková zadluženost} = \frac{\text{cizí kapitál}}{\text{aktiva}}, \quad (2.4)$$

$$\text{dlouhodobá zadluženost} = \frac{\text{dlouhodobý cizí kapitál}}{\text{aktiva}}, \quad (2.5)$$

$$\text{krátkodobá zadluženost} = \frac{\text{krátkodobý cizí kapitál}}{\text{aktiva}}. \quad (2.6)$$

Ukazatel zadluženosti vlastního kapitálu

Míra zadluženosti vlastního kapitálu závisí na fázi vývoje firmy a postoji vlastníka k riziku. Dle Dluhošová (2010) u stabilních podniků je doporučená hodnota od 80 % do 120 %. U koncové hodnoty platí, že čím vyšší je tato hodnota, tím vyšší riziko podnik podstupuje. Tento ukazatel dává do podílu cizí kapitál a vlastní kapitál. Výpočet můžeme vyjádřit jako:

$$\text{zadluženost vlastního kapitálu} = \frac{\text{cizí kapitál}}{\text{vlastní kapitál}}. \quad (2.7)$$

Podíl vlastního kapitálu na aktivech

Další ukazatel používán k měření zadluženosti dává do podílu vlastní kapitál a aktiva. Tento ukazatel nám říká, jak je podnik schopen krýt své prostředky vlastními zdroji a jaká je jeho finanční samostatnost. Je to doplňkový ukazatel k celkové zadluženosti, a společně tedy tvoří 100 %. Jestli má ukazatel rostoucí tendenci, značí to zvyšující se finanční stabilitu podniku. Ovšem vysoká hodnota tohoto ukazatele může mít nepříznivý vliv na výsledek hospodaření firmy. Výpočet provedeme následovně:

$$\text{podíl vlastního kapitálu na aktivech} = \frac{\text{vlastní kapitál}}{\text{aktiva}}. \quad (2.8)$$

Majetkový koeficient (Finanční páka)

Majetkový koeficient je důležitý ukazatel pro stanovení optimální kapitálové struktury. Ukazuje nám, kolikrát jsou celková aktiva vyšší než vlastní kapitál. Je to jeden z ukazatelů při rozkladu ROE. Vypočítáme jej jako podíl aktiv k vlastnímu kapitálu:

$$\text{majetkový koeficient} = \frac{\text{aktiva}}{\text{vlastní kapitál}} \quad (2.9)$$

Ukazatel úrokového krytí a úrokového zatížení

Dalším ukazatelem zadluženosti je úrokové krytí. Tento ukazatel nám ukazuje, kolikrát nám zisk před zdaněním (EBIT) kryje úroky daných poskytnutých úvěrů. Čím vyšší ukazatel, tím vyšší je schopnost firmy splácet úvěry. U úrokového krytí je žádoucí, aby byl zjištěn rostoucí trend. Vzorec pro výpočet je následující:

$$\text{úrokové krytí} = \frac{\text{EBIT}}{\text{úroky}} \quad (2.10)$$

Úrokové zatížení, jakožto doplňující ukazatel, nám vyjadřuje, jakou část efektu odčerpávají úroky. Pokud má podnik dlouhodobě nízké úrokové zatížení, může si dovolit vyšší podíl cizího kapitálu. U úrokového zatížení je žádoucí klesající trend. Pro výpočet použijeme následující vzorec:

$$\text{úrokové zatížení} = \frac{\text{úroky}}{\text{EBIT}} \quad (2.11)$$

Ukazatel doby návratnosti úvěru

Ukazatel doby návratnosti úvěru je jedním z hlavních faktorů při rozhodování o poskytnutí úvěru komerční bankou. Jeho hodnota udává nutný počet let ke splacení úvěru, je tedy žádoucí, aby tato hodnota byla v čase klesající. Pro výpočet můžeme použít následující vzorec:

$$\text{doba návratnosti úvěru} = \frac{\text{úvěry}}{\text{EAT} + \text{odpisy}} \quad (2.12)$$

2.5.2 Ukazatele rentability

Rentabilita (také výnosnost vloženého kapitálu) je obecně charakterizována jako schopnost podniku vytvářet nové zdroje a dosahovat zisku pomocí vloženého kapitálu.

Při výpočtu těchto poměrových ukazatelů vycházíme především z výkazu zisku a ztráty a rozvahy, a využíváme jejich položek, jako je čistý zisk (EAT), zisk před zdaněním (EBT) a zisk před zdaněním a úroky (EBIT). Jelikož měříme výnosnost daného podniku výsledné hodnoty by tedy měly mít rostoucí trend.

Rentabilita aktiv

Rentabilita aktiv bývá považována za měřítko rentability, neboť je poměřován zisk s celkovými aktivy investovanými do podnikání bez ohledu na to, z jakých zdrojů jsou financovány. Respektuje skutečnost, že výnos z prostředků získaných z cizích zdrojů musí pokrýt i úroky a přinést další efekt představující zisk. Rentabilitu celkových aktiv vypočítáme jako podíl zisku před zdaněním a úroky a aktiv. Výpočet provedeme následovně:

$$ROA = \frac{EBIT}{\text{aktiva}} \cdot \quad (2.13)$$

Rentabilita vlastního kapitálu

Rentabilita vlastního kapitálu nám ukazuje celkovou výnosnost vlastního kapitálu, zda vlastníkům jejich kapitál přináší dostatečný výnos na vyvážení rizik spojených s danou investicí. Vyjadřuje nám podíl čistého zisku a vlastního kapitálu, což můžeme vyjádřit následovně:

$$ROE = \frac{EAT}{\text{vlastní kapitál}} \cdot \quad (2.14)$$

Rentabilita dlouhodobých zdrojů

Rentabilita investovaného kapitálu vyjadřuje průměrný roční zisk investorů z realizace projektu vzhledem k vloženým prostředkům. Může to být jedním z rozhodujících kritérií pro investory, zda nadále investovat do podniku své prostředky, nebo ne. Výpočet rentability dlouhodobých zdrojů vyjádříme následovně:

$$ROCE = \frac{EBIT}{\text{vlastní kapitál} + \text{dlouhodobé dluhy}} \cdot \quad (2.15)$$

Rentabilita tržeb

„Rentabilita tržeb (return on sales – ROS) představuje poměry, které v čitateli zahrnují výsledek hospodaření v různých podobách a ve jmenovateli obsahují tržby, opět různým způsobem upravované podle účelu analýzy.“ (Růčková, 2015, s. 62)

Rentabilita tržeb počítá s dvěma variantami. U provozní rentability tržeb pracuje se ziskem před zdaněním a úroky a hodnotíme tak, kolik Kč zisku připadne na 1 Kč tržeb. U čisté rentability počítáme s čistým ziskem, kdy tento ukazatel je vhodné použít při srovnávání v čase nebo v mezipodnikovém srovnání.

$$ROS_{\check{c}} = \frac{EAT}{\text{tržby}}, \quad (2.16)$$

$$ROS_p = \frac{EBIT}{\text{tržby}}. \quad (2.17)$$

2.5.3 Ukazatele likvidity

Likviditu můžeme definovat jako poměrový ukazatel, který je schopen dostat svým závazkům v dané výši a čase. S likviditou se pojí i tzv. „likvidnost“, což je schopnost jednotlivých částí majetku přeměnit se rychle, a bez větších ztrát, na peněžní prostředky. Ukazatele likvidity jsou významnou formou hodnocení podniku hlavně pro jeho věřitele nebo dodavatele. Finančně stabilní podniky mají zaručenou vyhovující likviditu, když jsou schopni dodržet danou dobu splatnosti závazků a inkasovat tak své pohledávky. Vhodné tedy je najít optimální míru likvidity, která zajistí dostatečné zhodnocení prostředků a schopnost dostát svým závazkům.

V praxi používáme tři ukazatele, které využíváme pro posouzení likvidity podniku. Ukazatel běžné (celkové) likvidity, pohotové likvidity a okamžité likvidity.

Běžná likvidita

Ukazatel běžné likvidity nám říká, kolikrát je ekonomický subjekt schopen uspokojit pohledávky věřitelů v tom případě, že přemění všechna svá oběžná aktiva na peněžní prostředky. Jak tvrdí Dluhošová (2010), doporučené rozmezí hodnot tohoto ukazatele je od 1,5 do 2,5. Tento ukazatel používáme nejčastěji pro srovnání podniků s obdobným charakterem činnosti, nebo s průměrem v odvětví. Celkovou likviditu

můžeme vypočítat jako podíl krátkodobých závazků a úvěrů na oběžných aktivech a to následovně:

$$\text{běžná likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva}}{\text{krátkodobé závazky}} \quad (2.18)$$

Pohotová likvidita

Pohotová likvidita vyjadřuje, jaká část krátkodobých závazků je krytá pouze finančním majetkem. Je to přesnější ukazatel, než je ukazatel běžné likvidity. Růčková (2015) tvrdí, že doporučené rozmezí hodnot ukazatele pohotové likvidity je od 1 do 1,5. Vyšší hodnota tohoto ukazatele je tedy příznivější pro věřitele, avšak pro vedení podniku a akcionáře nikoliv. Pro výpočet pohotové likvidity se nejčastěji používá podíl oběžných aktiv snížených o zásoby a krátkodobých závazků. Výpočet tedy vypadá následovně:

$$\text{pohotová likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva} - \text{zásoby}}{\text{krátkodobé závazky}} \quad (2.19)$$

Okamžitá likvidita

Okamžitá likvidita je ukazatel, který vyjadřuje schopnost společnosti uhradit své krátkodobé závazky. Na úhradu těchto závazků můžeme použít krátkodobý finanční majetek, tedy oběžná aktiva snížená o zásoby a pohledávky. Jak tvrdí Růčková (2015), pro okamžitou likviditu platí doporučená hodnota mezi 0,9 a 1,1. Při výpočtu však můžeme narazit na jednu nevýhodu, a to že hodnoty jednotlivých veličin se můžou v čase výrazně lišit, proto je výhodnější počítat likviditu v kratších časových intervalech. Pro výpočet okamžité likvidity použijeme následující vzorec:

$$\text{okamžitá likvidita} = \frac{\text{pohotové platební prostředky}}{\text{krátkodobé závazky}} \quad (2.20)$$

Čistý pracovní kapitál

Čistý pracovní kapitál (ČPK) je nejčastěji používaný rozdílový ukazatel. Zobrazuje nám množství oběžných aktiv očištěných o prostředky, které budou v krátkém období použity k uhrazení závazků. Pro likvidní firmu platí, že krátkodobý majetek by měl být krytý krátkodobými zdroji a dlouhodobý majetek dlouhodobými zdroji. V situaci, kdy tomu tak není, jedná se o nelikvidní firmu. Výpočet čistého pracovního kapitálu můžeme provést dvěma výpočty:

$$\text{ČPK} = \text{oběžná aktiva} - \text{krátkodobé závazky}, \quad (2.21)$$

$$\text{ČPK} = \text{dlouhodobé zdroje} - \text{dlouhodobý majetek}. \quad (2.22)$$

Poměrový ukazatel likvidity

Tento ukazatel vychází z ukazatele čistého pracovního kapitálu. Vyjadřuje, která část oběžných aktiv je kryta dlouhodobými zdroji. Jak tvrdí Dluhošová (2010), hodnota tohoto poměrového ukazatele by se měla pohybovat v rozmezí od 30 % do 50 %. Vzorec pro výpočet poměrový ukazatel likvidity je následující:

$$\text{poměrový ukazatel likvidity} = \frac{\text{ČPK}}{\text{oběžná aktiva}}. \quad (2.23)$$

2.5.4 Ukazatele aktivity

Ukazatele aktivity nám určují, jak efektivně jsou v podniku využívána aktiva. Protože ukazatel poměruje nejčastěji tržby k aktivům, je možné vyjádřit tento ukazatel ve dvou možnostech, a to podle doby obratu (DO) určitého druhu majetku v závislosti na dosažených tržbách, nebo obratovosti, které jsou využívány pro řízení aktiv.

Doba obratu aktiv

Doba obratu aktiv nám vyjadřuje, za jak dlouhou dobu dojde k obratu celkového majetku vzhledem k tržbám. Krátká doba obratu aktiv je shodná s podniky, které efektivně využívají svá aktiva. Výpočet můžeme vyjádřit jako:

$$\text{DO aktiv} = \frac{\text{aktiva} \cdot 360}{\text{tržby}}. \quad (2.24)$$

Doba obratu zásob

Doba obratu zásob označuje průměrný počet dnů, po které jsou zásoby vázány v podniku do doby jejich spotřeby, nebo do doby jejich prodeje. Jak tvrdí Dluhošová (2010) tento ukazatel hodnotí úroveň častého provozního řízení, a je potřeba udržovat dobu obratu zásob na technicky a ekonomicky zdůvodněné výši, jelikož je citlivý na změny výkonů a je často používán. Pro výpočet použijeme následující vzorec.

$$\text{DO zásob} = \frac{\text{zásoby} \cdot 360}{\text{tržby}}. \quad (2.25)$$

Doba obratu pohledávek

Ukazatel doby obratu pohledávek můžeme použít pro kontrolu stanovené doby splatnosti vystavených faktur. V případě, že je jeho hodnota vyšší než průměrný počet dnů pro splatnost faktur, můžeme říci, že podnik svým odběratelům poskytuje bezplatný úvěr a ohrožuje tím tak svou vlastní platební schopnost. Výpočet doby obratu pohledávek je následující:

$$DO \text{ pohledávek} = \frac{\text{pohledávky} \cdot 360}{\text{tržby}}. \quad (2.26)$$

Doba obratu závazků

Doba obratu pohledávek neboli doba splatnosti pohledávek nám říká, za jak dlouhou dobu (v průměru) nám zákazník zaplatí. Cílem podniku je, aby odběratelé platili své závazky včas. U těchto ukazatelů je obecně známo, že by jejich výsledná hodnota měla mít klesající trend, u doby obratu závazků je však žádoucí udržovat trend na stabilní úrovni. Vzájemný vztah mezi dobou obratu pohledávek a závazků pak vyjadřuje tzv. pravidlo solventnosti. Vzorec pro dobu obratu závazků je následující:

$$DO \text{ závazků} = \frac{\text{závazky} \cdot 360}{\text{tržby}}. \quad (2.27)$$

Obrátka celkových aktiv

Obrátka aktiv měří efektivní využití celkového majetku. Udává nám, počet obrátů aktiv za jeden rok. Vyšší hodnota značí intenzivnější využití majetku. Tento ukazatel je využíván při mezipodnikovém srovnávání. Obrátku aktiv vypočítáme jako:

$$\text{Obrátka celkových aktiv} = \frac{\text{tržby}}{\text{celková aktiva}}. \quad (2.28)$$

Obrátka zásob

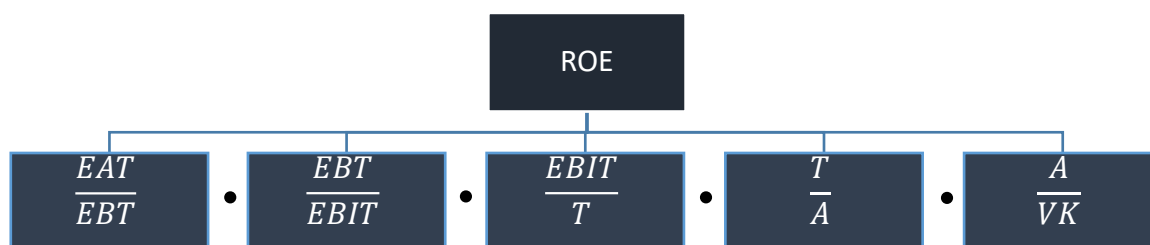
Obrátka zásob nám ukazuje, kolikrát za rok jsme schopni přeměnit zásoby na peněžní prostředky. Výpočet provedeme podle následujícího vzorce:

$$\text{Obrátka zásob} = \frac{\text{tržby}}{\text{zásoby}}. \quad (2.29)$$

2.6 Pyramidový rozklad

„Pyramidový rozklad byl poprvé použit v chemické společnosti Du Pont de Nomeurs a dodnes zůstává nejtypičtějším pyramidovým rozkladem. Du Pont rozklad je zaměřen na rozklad rentability vlastního kapitálu a na vymezení jednotlivých položek vstupujících do tohoto ukazatele.“ (Dluhošová, 2010, s. 76)

Při analýze a hodnocení komplikovaných ekonomických procesů podniku se užívá soustava ukazatelů, které v jednom schématu jednoduše a přehledně zachycují souvislosti mezi výnosností a finanční stabilitou firmy. Každý vrcholový ukazatel se tak skládá z dílčích ukazatelů, které mají odlišný vliv na jeho hodnotu. Jako příklad si tak můžeme uvést nejčastější pyramidový rozklad, rozklad rentability vlastního kapitálu, který je znázorněn na obrázku 2.4

Obr. 2.4 Rozklad ROE

Zdroj: Vlastní zpracování

2.7 Analýza odchylek

Znázornění vazeb mezi jednotlivými ukazateli pomocí pyramidového rozkladu je základem pro analýzu odchylek. Pomocí analýzy odchylek zjišťujeme velikost vlivu (tzv. vysvětlujícího ukazatele) na změnu vrcholového ukazatele. Tuto skutečnost zobrazuje následující vzorec:

$$\Delta y_x = \sum_i \Delta x_{a_i}, \quad (2.30)$$

, kde X je analyzovaný ukazatel, Δy_x přírůstek vlivu analyzovaného ukazatele, a_i dílčí ukazatel, Δx_{a_i} je vliv dílčího ukazatele a_i na analyzovaný ukazatel X . Tyto odchylky pak můžeme vyjádřit jako absolutní nebo relativní pomocí následujících vzorců:

$$\text{absolutní odchylka } x = \Delta x = x_1 - x_0, \quad (2.31)$$

$$\text{relativní odchylka } x = \Delta x = \frac{x_1 - x_0}{x_0} . \quad (2.32)$$

2.7.1 Metody rozkladu pro multiplikativní vazbu

Pyramidové soustavy ukazatelů rozkládají hlavní ukazatel pomocí aditivní nebo multiplikativní vazby na vysvětlující ukazatele. Pro vyčíslení vlivu slouží pět metod, a to metoda postupných změn, metoda logaritmická, metoda funkcionální, metoda integrální a metoda rozkladu se zbytkem. Metody lze využít pouze pokud je mezi vysvětlujícími ukazateli vazba multiplikativní (obsahuje symbol krát nebo děleno).

Metoda postupných změn

Při aplikaci této metody je třeba brát v potaz, že počet výsledných rovnic závisí na tom, kolik máme ukazatelů. Závisí také na pořadí, ve kterém jednotlivé ukazatele do rovnice dosazujeme. Použití této metody není omezeno kladnými, nebo zápornými hodnotami, zároveň se vychází z předpokladu, že se ostatní ukazatele nemění. Předpokladem metody postupných změn je dále jednoduchost a bezezbytkový rozklad. Nevýhodou však je, že velikost vlivů ukazatelů může být ovlivněna daným pořadím těchto ukazatelů. Obecný vzorec pro libovolnou řadu ukazatelů vypadá následovně:

$$\Delta x_{a_i} = \prod_{j < i} a_{j,0} \cdot \Delta a_i \cdot \prod_{j > i} a_{j,1} \cdot \frac{\Delta y_x}{\Delta x} . \quad (2.33)$$

Metoda logaritmická

Tato metoda využívá změnových indexů (I_x a I_{a_i}) jednotlivých ukazatelů. Předpokladem jsou paralelně se měnící všechny vysvětlující ukazatele. Avšak změna pořadí vysvětlujících ukazatelů neovlivňuje velikost vlivů. Pro výpočet vlivů se pracuje s indexy změn. Nevýhodou této metody je to, že ji nelze použít, pokud jsou tyto indexy změn záporné. Jako výhodu můžeme uvést fakt, že můžeme současně zkoumat všechny změny ukazatelů a nezáleží na pořadí daného ukazatele. Velikost vlivu i-tého vysvětlujícího ukazatele na změnu vrcholového ukazatele se určí ve vztahu:

$$\Delta x_{a_i} = \frac{\ln I_{a_i}}{\ln I_x} \cdot \Delta y_x . \quad (2.34)$$

Metoda funkcionální

Oproti metodě logaritmické se zde pracuje s diskrétními výnosy a je odstraněn problém záporných indexů. Platí zde pravidlo, že kolik máme ukazatelů, tolik máme v rovnici částí a změna pořadí ukazatelů nemá vliv na vrcholový ukazatel. Velikosti vlivů se počítají z diskrétních změn a součet těchto vlivů je roven celkové změně vrcholového ukazatele. Například pro vyčíslení vlivu dvou ukazatelů můžeme použít následující obecný zápis:

$$\Delta x_{a1} = \frac{1}{R_x} \cdot R_{a1} \cdot \left(1 + \frac{1}{2} \cdot R_{a2}\right) \cdot \Delta y_x, \quad (2.35)$$

$$\Delta x_{a2} = \frac{1}{R_x} \cdot R_{a2} \cdot \left(1 + \frac{1}{2} \cdot R_{a1}\right) \cdot \Delta y_x, \quad (2.36)$$

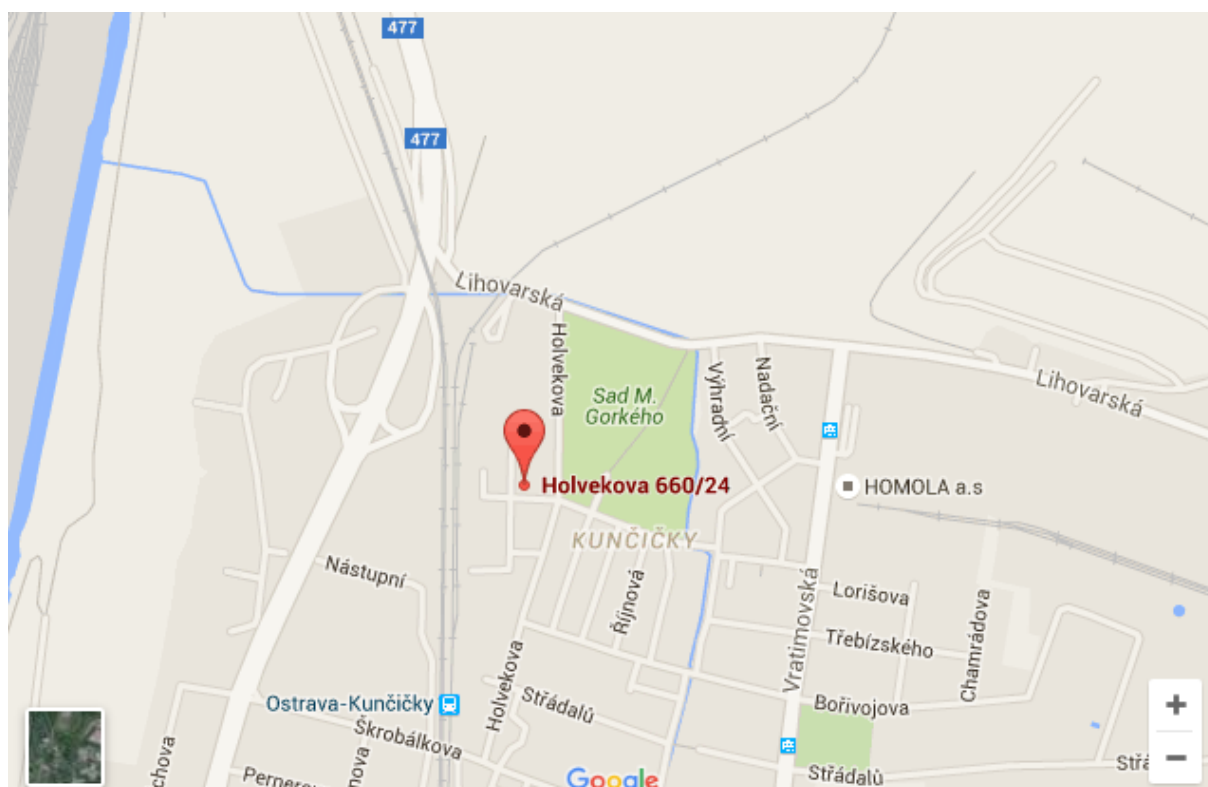
kde R_x vyjadřuje relativní změnu vrcholového ukazatele X a R_{a1}, R_{a2} vyjadřují relativní změnu dílčích ukazatelů.

3 Charakteristika vybraného podniku

V následující kapitole je představena společnost K-INTERIER Morava s.r.o., včetně jejího historického vývoje, organizační struktury, předmětu činnosti a stručného popisu konkurentů společnosti. Informace pro zpracování této kapitoly byly čerpány z internetových stránek K-INTERIER Morava s.r.o. a jejích konkurenčních společností.

3.1 Představení společnosti

Firmu K-INTERIER Morava s.r.o. byla založena roku 1994 v Ostravě – Kunčičkách. Již od prvopočátku se zabývá zakázkovou výrobou nábytku a interiérů. Jejich hlavním výrobním programem je výroba kuchyňských linek na míru, kde se snaží aktuálně reagovat na vývojové trendy v tomto směru. Nabízí však i kompletní vybavení bytů, kanceláří, či hotelů. Mapa sídla firmy je znázorněna na obrázku 3.1.

Obr. 3.1: Mapa sídla firmy K-INTERIER Morava s.r.o.

Zdroj: Vlastní zpracování

3.2 SWOT analýza

Posuzuje vnitřní i vnější okolí podniku. Zhodnocuje silné stránky podniku (Strengths), slabé stránky (Weaknesses), příležitosti (Opportunities) a hrozby (Threats). Výsledky SWOT analýzy můžeme vidět na obrázku 3.2.

Silné stránky	Slabé stránky
<ul style="list-style-type: none">• Dlouhodobá působnost v odvětví• Kvalifikovaný personál• Kvalitní výrobky a služby• Velký počet odběratelů	<ul style="list-style-type: none">• Finanční nestabilita• Špatná lokalizace provozovny• Výroba především na stroji – možná nefunkčnost
Příležitosti	Hrozby
<ul style="list-style-type: none">• Nová technologie• Nový produkt• Příznivé podmínky na trhu	<ul style="list-style-type: none">• Konkurence• Náchylnost materiálu

Obr. 3.2: SWOT analýza firmy K-INTERIER s.r.o.

Zdroj: Vlastní zpracování

3.3 Management společnosti

Majitelem námi vybrané společnosti je Jaroslav Kukač, který je zároveň manažerem oddělení nebytových interiérů. Dále zde pak působí manažer bytových interiérů Radim Houžva a manažer se specializací na kuchyňské linky Milan Potočný. V současné době pracuje v této firmě 20 kmenových zaměstnanců, kteří se podílí na výrobní a logistické činnosti.

3.4 Předmět činnosti

Výroba nábytku na zakázku probíhá na moderním strojovém vybavení řízeném počítači, které je pořízeno a vylepšeno od roku 2009, s ohledem na lepší kvalitu zpracování. Na výběr je u společnosti K-INTERIER Morava s.r.o. z 50 ti různých druhů

materiálů, i z přírodně dýhovaného včetně jakéhokoliv kování. Jejich hlavní náplní práce je nejen to, že nábytek vyrobí ale také ho dovezou a odborně namontují.

Nově nabízí možnost objednat nařezané, ohraňené a případně i natvarované nábytkové dílce. Dále nabízí úpravu jednotlivých dílců na CNC stroji jakož je tvarování dílců, různé typy drážkování (polodrážky, drážky), výřezy otvorů do plochy, vrtání otvorů a spoje pracovních desek.

3.5 Odběratelé a dodavatelé

Hlavním odběratelem společnosti K-INTERIER Morava s.r.o. je v podobě 84 % společnosti LERMO PLUS s.r.o., zbylých 16 % jsou drobní odběratelé či domácnosti.

Naopak hlavním dodavatelem je firma DEMOS TRADE a.s., který má většinový podíl na dodávkách materiálu. Dále má 20 dalších drobných dodavatelů.

3.6 Konkurence podniku

Zakázková výroba nábytku a interiérů není v České republice nic ojedinělého, jen na Ostravsku se touto činností zabývá hned několik firem. Za největší tři konkurenty bychom mohli považovat firmu Nábytek na míru - Josef Zachar, firma IMPRO-nábytek a firma Kuchyně DROZD, které jsou blíže představeny v následujících odstavcích.

Nejsilnějším konkurentem v okolí Ostravy je firma Nábytek na míru - Josef Zachar, sídlící v Ostravě - Heřmanicích. Tato firma se také zabývá výrobou interiérového a atypického nábytku na míru. Nábytek vyrábí na přání a požadavky zákazníka, ale věnují se i vytvářením vlastních návrhů. Zaměřují se zvláště na interiérový nábytek na míru, kancelářský nábytek na míru, vestavěné skříně, kuchyně na míru, ložnice na míru a obývací a dětské pokoje. Taktéž nabízí služby v rámci úpravy surového dřeva, jako jsou přířezy a následné olepení jeho hran na stroji.

Dalším velkým konkurentem je firma IMPRO-nábytek na míru sídlí v Moravské Ostravě, druhé sídlo má v Havířově. Tato firma se zaměřuje převážně na výrobu kuchyňských linek, vestavěných skříní na míru dle přání a požadavků zákazníka. Nabízí možnost výběru ze široké škály materiálů a pestré palety barev.

Firma Kuchyně DROZD se nachází v Markvartovicích, avšak prodejni má v Ostravě – Zábřehu. Tato firma nabízí vlastní výrobu kuchyní na míru. Vyrábí pro své zákazníky kuchyně klasické i kuchyně atypické za dostupné ceny. Kuchyně a veškerý

ostatní nábytek, který vyrábí je výhradně jejich vlastní, tedy poctivá česká výroba. Kromě kuchyní na míru, což je i hlavní specializace společnosti K – INTERIER, se Kuchyně DROZD zabývá výrobou a montáží vestavěných skříní, postelí, komod, skříní a stolů.

Největšími konkurenty však nadále zůstávají zahraniční nábytkářské firmy, zaměřující se na prodej a výrobu levného nábytku a bytových doplňků jako je švédská IKEA, německé SCOTTO nábytek nebo česká ORFA nábytek.

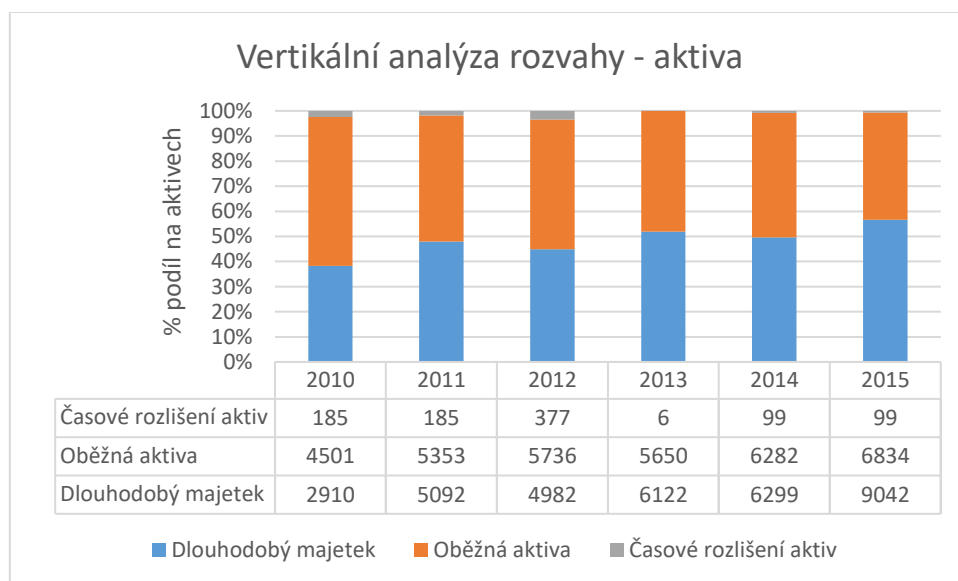
4 Zhodnocení finančního zdraví podniku a zhodnocení výsledků

V následující kapitole je provedena vertikální a horizontální analýza. Také byla provedena analýza poměrových ukazatelů a pyramidový rozklad ROE. Veškeré části analýzy byly zpracovány na základě údajů z účetních výkazů firmy K-INTERIER Morava s.r.o. za období 2010-2015. Dané výkazy jsou součástí příloh.

4.1 Vertikální analýza rozvahy

Vertikální analýza zobrazuje podíl jednotlivých položek výkazu na určeném celku. Z vertikální analýzy můžeme zjistit strukturu majetku a zdrojů financování, ale také strukturu výnosů, nákladů a různých dalších položek. Strukturu rozvahy zobrazují grafy 4.1, 4.2, 4.3 a 4.4

Graf 4.1: Vertikální analýza rozvahy – aktiva

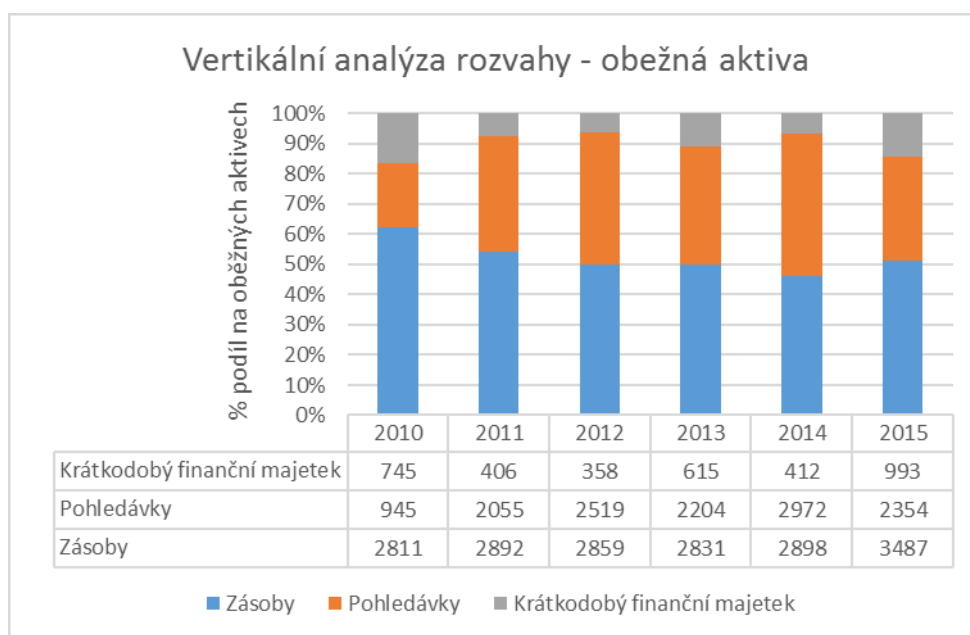

Z grafu 4.1 můžeme vypožorovat, že se v každém roce měnila struktura majetku. V roce 2010 tvořil dlouhodobý majetek jen 38 % celkových aktiv a převládala tak oběžná aktiva. V roce 2013 už více než polovinu celkového majetku tvořil dlouhodobý majetek, což je pro výrobní podnik žádoucím jevem. Nejmenší podíl oběžných aktiv byl zaznamenán v roce 2015, kdy oběžná aktiva tvořila 43 % celkového majetku firmy.

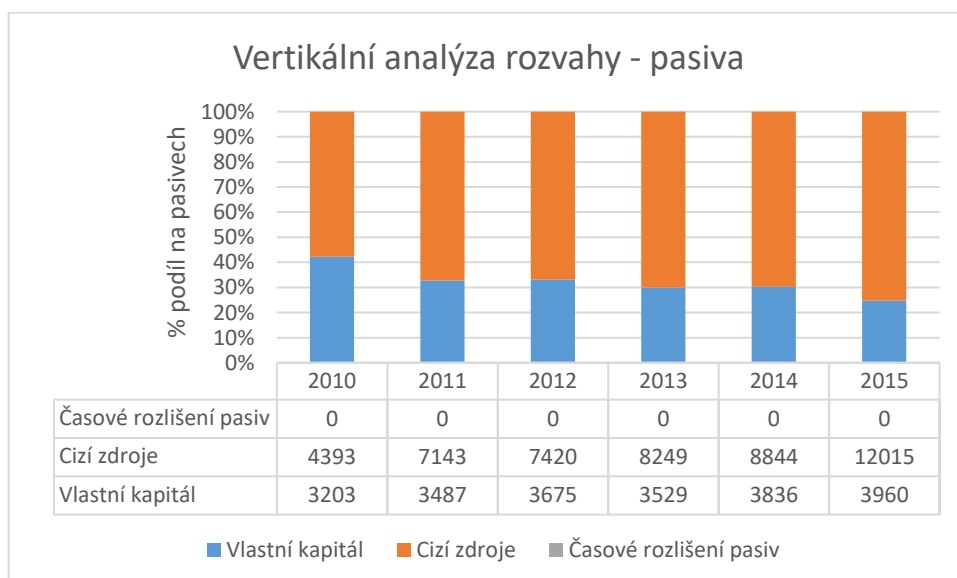
Dlouhodobý majetek tvoří v celém sledovaném období pouze dlouhodobý hmotný majetek, oproti tomu oběžná aktiva už tvoří více různorodých položek.

Struktura oběžných aktiv je zobrazena v grafu 4.2, ve kterém můžeme vidět, že zásoby tvoří většinu oběžných aktiv, s výjimkou v roce 2014, kdy většinu oběžných aktiv tvořily pohledávky z obchodních vztahů, avšak pouze s rozdílem jednoho procentního bodu. U zásob také můžeme vypořizovat klesající trend v letech 2010-2014, který může být výsledkem lepšího využívání materiálu a zásobování až s přijetím výrobní zakázky. Krátkodobý finanční majetek naopak tvoří minimální část oběžných aktiv, což je důsledkem toho, že firma vyrábí na zakázku a nepožaduje okamžité zaplacení prodaného výrobku. Podobně je i to při nákupu potřebného materiálu.

Graf 4.2: Vertikální analýza rozvahy – oběžná aktiva

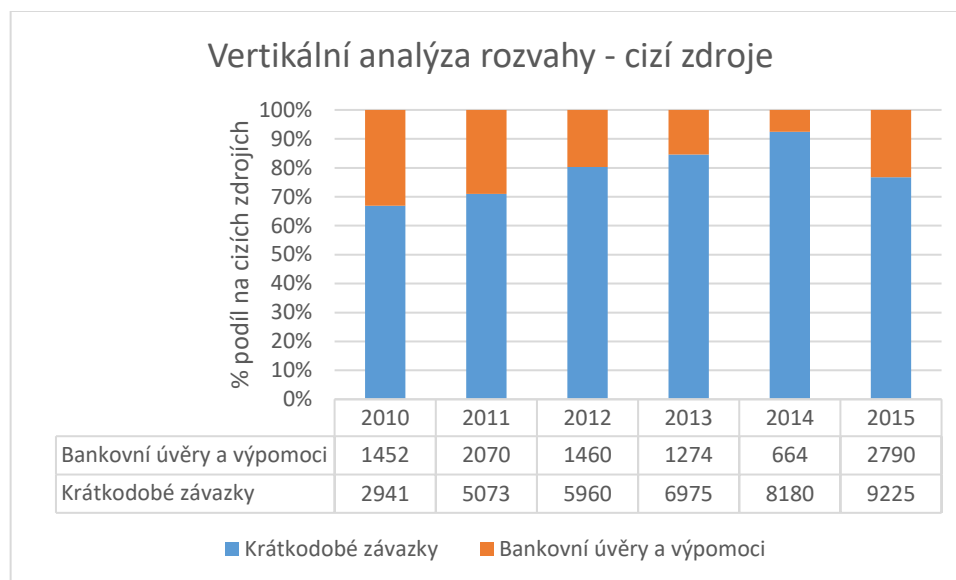

Graf 4.3: Vertikální analýza rozvahy – pasiva

Z grafu 4.3 je zřejmé, že většinu zdrojů financování tvoří cizí kapitál. Ten má během celého období rostoucí charakter, který je způsoben především větším růstem krátkodobých závazků v porovnání s růstem vlastního kapitálu. Nejvyšší podíl cizích zdrojů na celkových pasivech byl v roce 2015, kdy tři čtvrtiny celkových pasiv tvořily cizí zdroje.

Graf 4.4: Vertikální analýza rozvahy – cizí zdroje

V grafu 4.4 je zobrazena struktura cizích zdrojů financování. Většinu cizích zdrojů tvoří krátkodobé závazky. Většinu krátkodobých závazků pak tvoří závazky z obchodních vztahů. Na základě této struktury můžeme tvrdit, že nebankovní věřitelé jsou důležitou součástí financování podnikových potřeb. Ve sledovaném období klesal podíl bankovních úvěrů s výjimkou roku 2015, kdy novým bankovním úvěrem firma financovala nákup výrobního stroje.

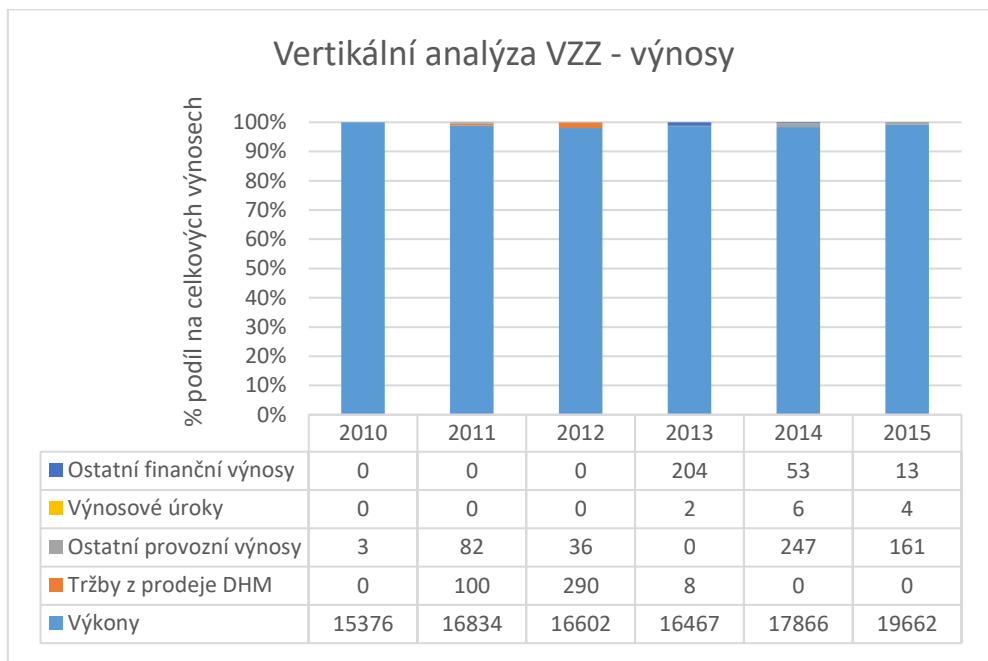
4.2 Vertikální analýza výkazu zisku a ztráty

V této kapitole jsou položky výkazu zisku a ztráty rozděleny do dvou skupin, a to výnosů a nákladů. Podíly jednotlivých výnosových a nákladových položek jsou zobrazeny v grafech 4.5 a 4.6.

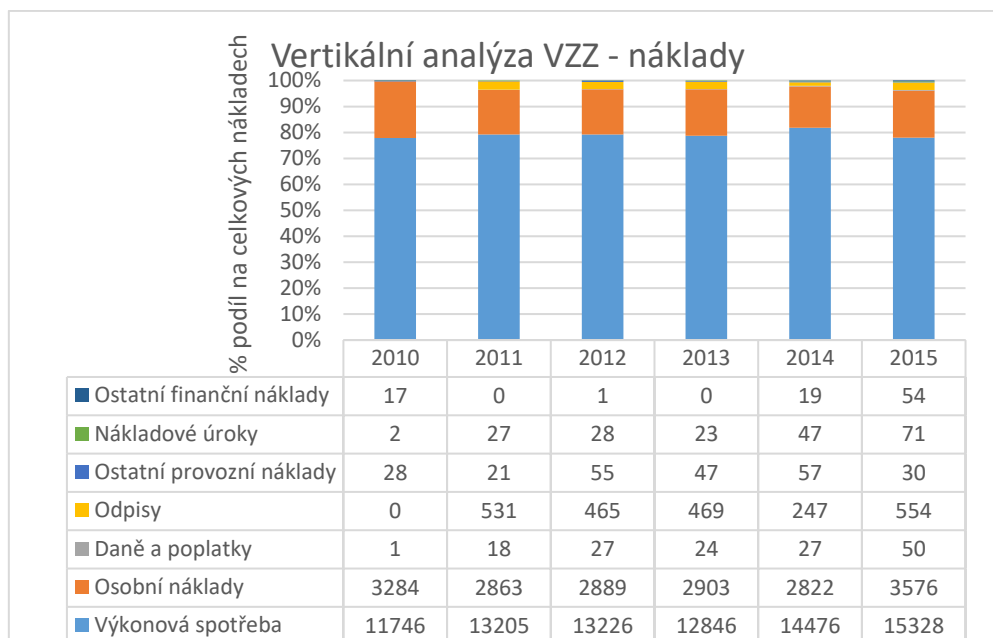
Z grafu 4.5 lze vyčíst, že téměř veškeré výnosy firmy tvoří výkony, tedy tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb. Jen zlomek výnosů pak tvoří tržby z prodeje dlouhodobého majetku a ostatní finanční výnosy. Konkrétně v roce 2012 činily výnosy z prodeje dlouhodobého majetku 290 000 Kč, kdy firma prodala výrobní stroj a

automobil. Nejmenší část výnosů pak tvoří výnosové úroky, které byly generovány v závislosti na stavu bankovního účtu.

Graf 4.5: Vertikální analýza VZZ – výnosy

Graf 4.6: Vertikální analýza VZZ – náklady

Struktura nákladů je oproti struktuře výnosů o něco pestřejší. Logicky, i z grafu 4.6 je patrné, že většinu nákladů tvoří výkonová spotřeba, která má až na rok 2013 rostoucí charakter. Druhou největší část nákladů tvoří osobní náklady, které mají v průběhu sledovaného období stejný vývoj jako výkonová spotřeba. Zbytek nákladů

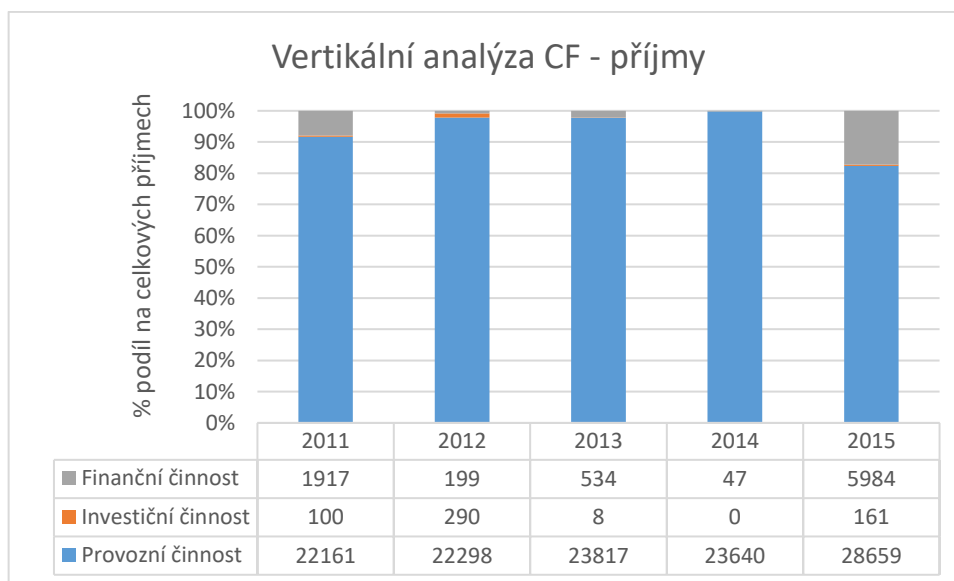
tvoří z většiny odpisy dlouhodobého majetku. Podíl nákladových úroků, ostatních finančních nákladů a ostatních provozních nákladů na celkových nákladech je během celého sledovaného období minimální.

4.3 Vertikální analýza cash flow

Grafy 4.7 a 4.8 znázorňují vertikální analýzu peněžních toků z hlediska příjmů a výdajů. Příjmy a výdaje jsou rozděleny do skupin provozní činnosti, investiční činnosti a finanční činnosti.

Z grafu 4.7 je patrné, že většinu příjmů firmy tvoří příjmy z provozní činnosti. V letech 2010 a 2015 se na celkových příjmech podílely z větší části také příjmy z finanční činnosti, které byly důsledkem přijetí nových bankovních úvěrů. Příjmy z investiční činnosti se na celkových příjmech firmy podílejí nejméně. Konkrétně jde o příjmy, které byly generovány v souvislosti s prodejem opotřebovaného dlouhodobého majetku.

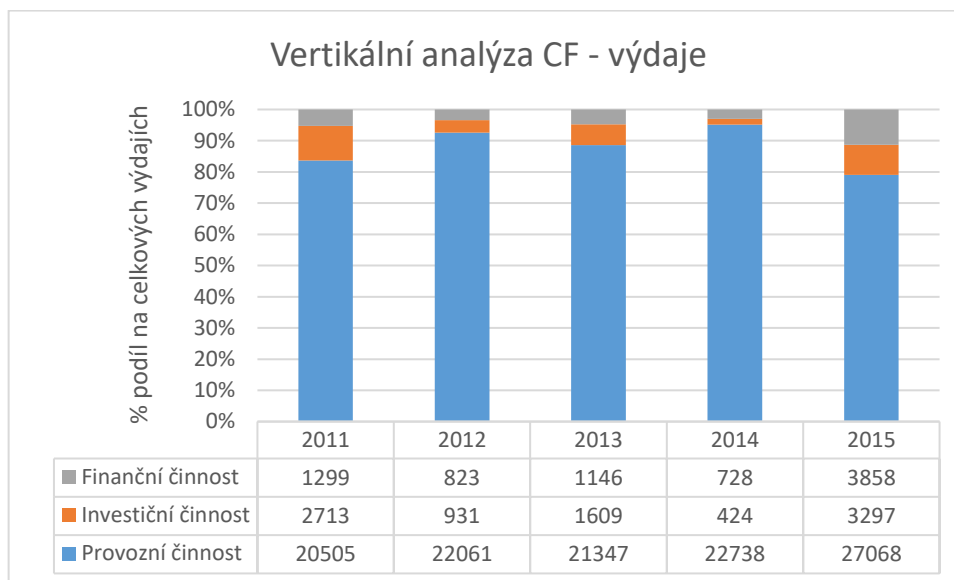
Graf 4.7: Vertikální analýza cash flow – příjmy

Podobně jako u příjmů, i většinu výdajů firmy tvoří výdaje související s provozní činností. V grafu 4.8 můžeme vidět, že výdaje na provozní činnost tvoří více jak 80 % celkových výdajů. Jedinou výjimkou byl rok 2015, kdy výdaje na provozní činnost tvořily zhruba 78 % celkových výdajů. Výdaje související s finanční a investiční činností mají podobný podíl na celkových výdajích. Největší rozdíl mezi výdaji souvisejícími s finanční činností a investiční činností byl v roce 2011, kdy výdaje na investiční činnost

byly více než dvojnásobné oproti výdajům na finanční činnost. Největší podíl pak měly tyto výdaje v roce 2015, kdy firma nakoupila nové výrobní zařízení.

Graf 4.8: Vertikální analýza cash flow – výdaje

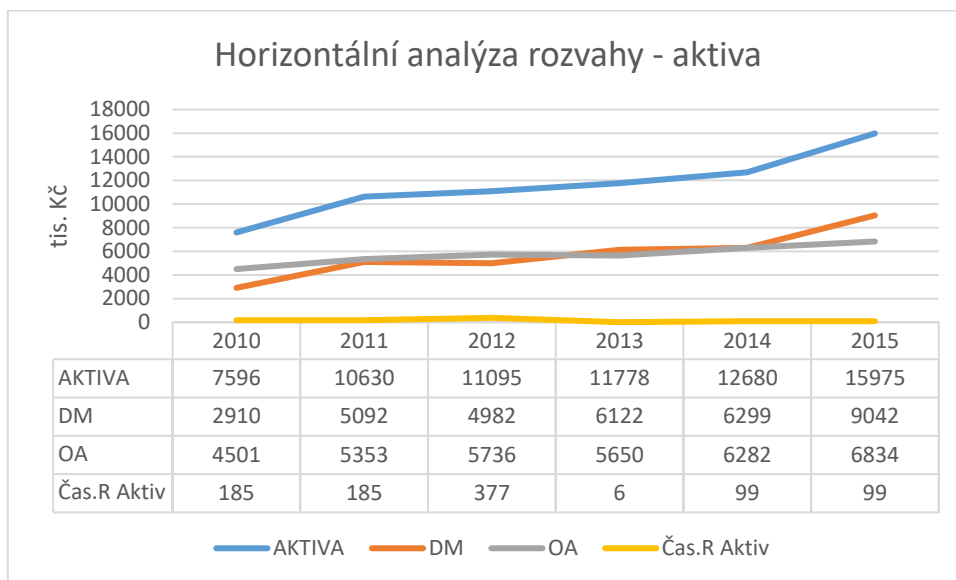
4.4 Horizontální analýza rozvahy

V této kapitole jsou zachyceny meziroční změny položek rozvahy, a vyjádřeny jsou v relativní podobě. Je tak charakterizován vývoj majetku a zdrojů financování firmy. Graf 4.9 znázorňuje horizontální analýzu rozvahy – aktiv a graf 4.10 horizontální analýzu rozvahy – pasiv.

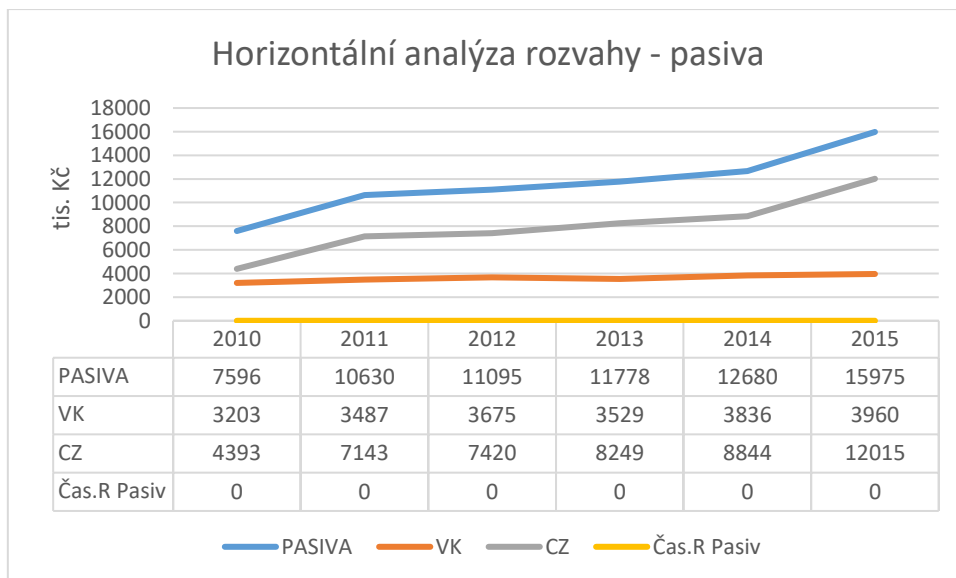
Z grafu 4.9 můžeme vyčíst, že dlouhodobý majetek ve všech letech s výjimkou roku 2012 rostl. V roce 2012 podnik neinvestoval do dlouhodobého majetku a celková hodnota vykázaná v rozvaze tak klesla v důsledku odpisů. Nejvyšší nárůst dlouhodobého majetku můžeme zaznamenat v roce 2011, kdy firma pořídila dodávky na rozvoz vyrobených dílů a druhý nejvyšší nárůst v roce 2015, který byl způsoben nákupem nového výrobního stroje. Oběžná aktiva měla také především rostoucí charakter, až na výjimku v roce 2013, kdy byl pokles oběžných aktiv zapříčiněn poklesem pohledávek a zásob, i přes výrazný nárůst krátkodobého finančního majetku. Stav zásob se během let 2010 až 2014 příliš neměnil. Výjimkou byl rok 2015, kdy pořízení nového výrobního stroje vedlo k potřebě většího množství zásob. Méně

stabilní vývoj měly pak pohledávky a krátkodobý finanční majetek. Obě položky oběžného majetku v daném období rostly i klesaly, pravděpodobně v závislosti na obchodní situaci k rozvahovému dni.

Graf 4.9: Horizontální analýza rozvahy – aktiva

Graf 4.10: Horizontální analýza rozvahy – pasiva

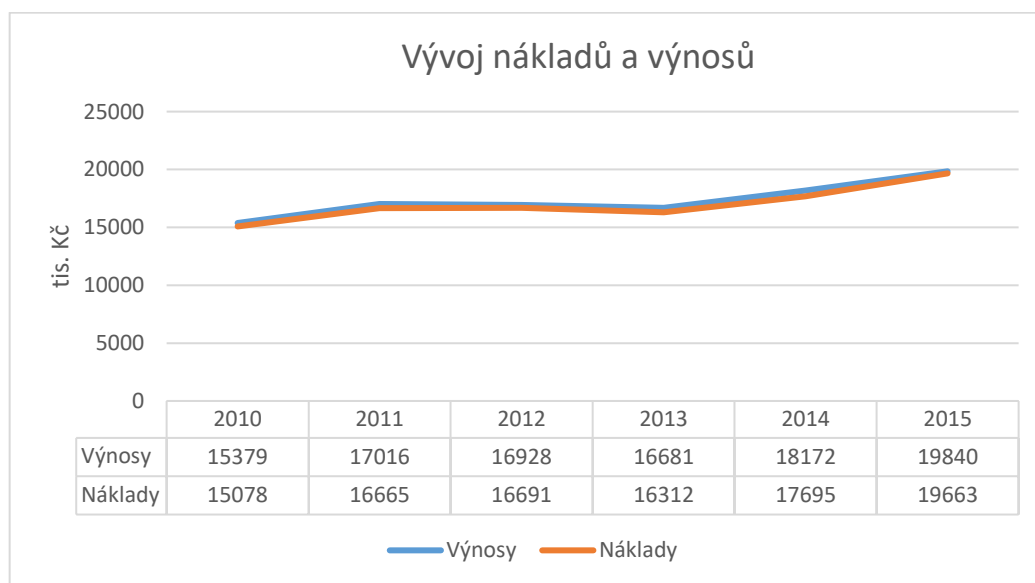
Graf 4.10 zobrazuje vývoj pasiv. Vlastní kapitál se ve sledovaném období mění pouze v závislosti na výsledcích hospodaření. Položka základního kapitálu zůstává neměnná. Růst i pokles vlastního kapitálu je způsoben především změnami výsledku hospodaření minulých let, který oproti čistému zisku roste či klesá ve větších objemech peněžních jednotek. Pouze v roce 2013 vlastní kapitál klesl vůči hodnotě předchozího

roku, a to i přes výrazný nárůst čistého zisku. Cizí zdroje se oproti vlastnímu kapitálu mění výrazněji. Krátkodobé závazky tvoří většinu cizího kapitálu, a tak i přes pokles závazků vůči bankovním institucím roste hodnota cizího kapitálu v celém sledovaném období právě v závislosti na nárůstu krátkodobých závazků. K největším změnám cizího kapitálu došlo v letech 2011 a 2015. V roce 2011 byla změna způsobena nárůstem závazků z obchodních vztahů a přijetím bankovního úvěru. V roce 2015 byl nárůst způsoben především přijetím dalšího úvěru a z části také mírným nárůstem krátkodobých závazků.

4.5 Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty

Podobně jako vertikální analýza výkazu zisku a ztráty, je horizontální analýza tohoto výkazu rozdělena na analýzu nákladů a výnosů. Kromě nákladů a výnosů byla provedena také analýza výsledků hospodaření pro zobrazení jejich vývoje.

Graf 4.11: Vývoj nákladů a výnosů

Dle grafu 4.11 můžeme usoudit, že vývoj výnosů nejvíce ovlivňují výkony. V letech 2012 a 2013 měly výnosy klesající charakter, nicméně pokles je minimální a zjevně neměl výrazný vliv na finanční situaci firmy. Oproti tomu ve zbývajících letech výnosy rostly průměrně o 10 %, což můžeme považovat za pozitivní jev. Ostatní výnosové položky ve sledovaném období rostou i klesají. Nejvyšší nárůst ze všech nákladových položek můžeme zaznamenat u ostatních provozních výnosů, které v roce 2011 vzrostly oproti roku 2010 o 2633 %.

Dále je také zřejmé, že vývoj nákladů je podobný vývoji výnosů. Největší vliv na vývoj nákladů má výkonová spotřeba, která má především rostoucí charakter. Výjimkou byl pouze rok 2013, kdy výkonová spotřeba poklesla o 3 % a způsobila tak pokles celkových nákladů o 2 %. Osobní náklady se nejvýrazněji změnily v roce 2011 a v roce 2015. Značný nárůst v roce 2015 byl způsoben zaměstnáním pracovníků na obsluhu nového výrobního zařízení. Nákup nového výrobního stroje se také podepsal na nárůstu odpisu, které v témže roce vzrostly o 124 %. Nicméně vývoj nákladů do značné míry závisí na objemu výroby, proto byl vývoj nákladu graficky porovnán s vývojem výnosů.

V grafu 4.11 je vidět, že se náklady a výnosy vyvíjejí podobně. V roce 2013 výnosy klesaly méně než náklady a v roce 2014 dokonce více rostly, což je jednoznačně pozitivní jev. Zároveň podobný vývoj nákladů a výnosů potvrzuje, že se jedná o firmu se zakázkovou výrobou, která se zásobuje materiálem až při přijetí zakázky, a tedy ji nezůstává příliš nevyužitý materiál.

Tabulka 4.1: Vývoj výsledků hospodaření (v tisících Kč.)

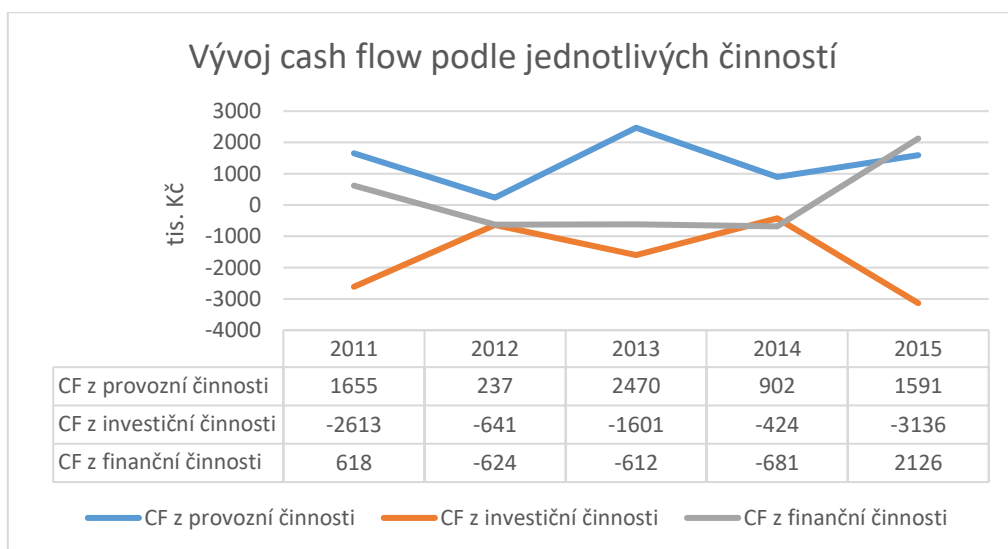
	2010	2011	2012	2013	2014	2015
PROVOZNÍ VH	320	378	266	186	484	285
FINANČNÍ VH	-19	-27	-29	183	-7	-108
EAT	243	284	188	279	379	124
EBIT	301	351	237	369	477	177

Z tabulky 4.1 je zřejmé, že vývoj čistého zisku(EAT) a výsledku hospodaření před zdaněním a úroky(EBIT) je za celé sledované období podobný. Největší rozdíly ve vývoji mezi čistým ziskem a ziskem před zdaněním a úroky byly v roce 2013 a 2014. V roce 2013 mělo na vyšší růst výsledku hospodaření před zdaněním a úroky vliv zejména větší daňové zatížení ve formě daně z příjmu, které bylo téměř dvojnásobné oproti roku 2012. V roce 2014 sice oproti roku 2013 vzrostly úroky, ale předepsaná daňová povinnost se výrazněji nezměnila. Největší vliv na vývoj čistého zisku má ve sledovaném období provozní výsledek hospodaření. Jedinou výjimkou je rok 2013, kdy i přes pokles provozního výsledku hospodaření čistý zisk vzrostl, a to v důsledku nárůstu finančního výsledku hospodaření. Zároveň byl tento rok jediným rokem, kdy finanční výsledek hospodaření nabýval kladných hodnot.

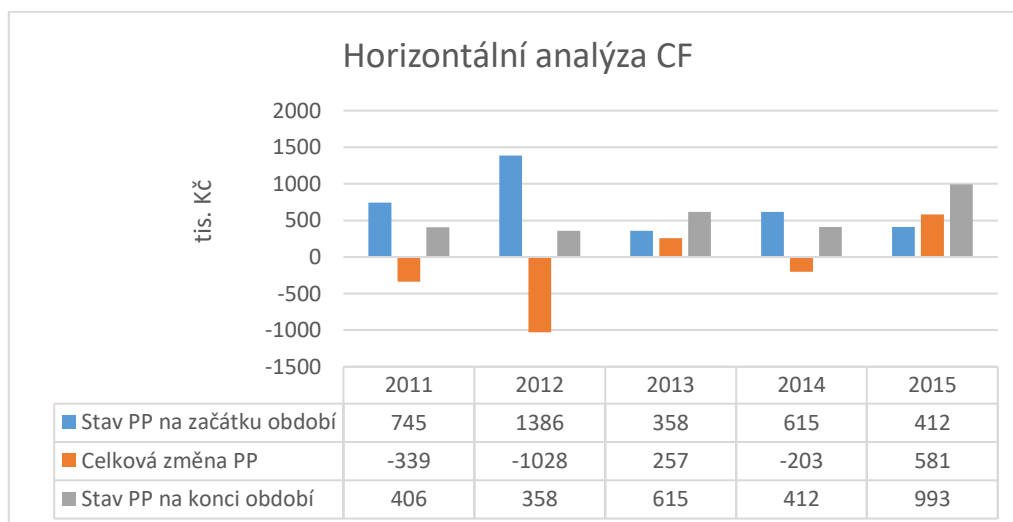
4.6 Horizontální analýza cash flow

Horizontální analýza peněžních toků je zobrazena v grafech 4.12 a 4.13. Výkaz cash flow byl sestaven nepřímou metodou a je součástí příloh. V grafu 4.12 můžeme vidět, že cash flow z provozní činnosti nabývá kladných hodnot ve všech letech sledovaného období. Opačným případem je cash flow z investiční činnosti, které nabývá pouze záporných hodnot, a to vlivem výdajů spojených s pořízením dlouhodobého majetku. Cash flow z finanční činnosti nabývá kladných hodnot pouze v letech 2011 a 2015, a to vlivem přijetí nových bankovních úvěrů. V letech 2012 až 2014 firma nepřijala žádné úvěry a cash flow z finanční činnosti nabývalo záporných hodnot v důsledku splácení části úvěrů.

Graf 4.12: Vývoj cashflow podle jednotlivých činností

Graf 4.13: Horizontální analýza CF

Z grafu 4.13 lze vyčíst, že celkové cash flow v jednotlivých letech sledovaného období rostlo i klesalo. Největší rozdíl mezi počátečním a konečným stavem peněžních prostředků byl v roce 2012, kdy hodnota celkového cash flow byla -1 028 000 Kč. Ovšem v dalším roce už cash flow dosahovalo kladných hodnot, a to především díky výraznému zvýšení peněžního toku z provozní činnosti. V roce 2015 měl zase na kladnou hodnotu celkového cash flow největší vliv přijatý bankovní úvěr, který výrazně zvýšil peněžní tok z finanční činnosti.

4.7 Analýza poměrových ukazatelů

Jednotlivé poměrové ukazatele jsou vyčísleny na základě poznatků z druhé kapitoly a vychází z hodnot položek rozvahy a výkazu zisku a ztráty firmy K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2010 až 2015.

4.7.1 Ukazatele zadluženosti a finanční stability

Hodnoty ukazatelů finanční stability a zadluženosti jsou zaznamenány v tabulce 4.2. Jednotlivé ukazatel jsou dále vysvětleny a okomentovány.

Tabulka 4.2: Ukazatele zadluženosti a finanční stability

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Celková zadluženost	57,83 %	67,20 %	66,88 %	70,04 %	69,75 %	75,21 %
Dlouhodobá zadluženost	19,12 %	19,47 %	13,16 %	10,82 %	5,24 %	17,46 %
Krátkodobá zadluženost	38,72 %	47,72 %	53,72 %	59,22 %	64,51 %	57,75 %
Zadluženost VK	137,15 %	204,85 %	201,90 %	233,75 %	230,55 %	303,41 %
Podíl VK na aktivech	42,17 %	32,80 %	33,12 %	29,96 %	30,25 %	24,79 %
Finanční páka	2,37	3,05	3,02	3,34	3,31	4,03
Úrokové krytí	151,50	14,00	9,46	17,04	11,15	3,49
Úrokové zatížení	0,01	0,07	0,11	0,06	0,09	0,29
Doba návratnosti úvěru	5,98	2,54	2,24	1,70	1,06	4,12

Celková zadluženost dosahuje ve všech letech sledovaného období hodnot vyšších než 50 %. Potvrzuje tak strukturu zdrojů financování firmy, kdy je cizím kapitálem financována více než polovina podnikových aktiv. Prvního výraznější nárůst celkové zadluženosti byl v roce 2011, kdy firma přijala nový bankovní úvěr a zároveň výrazně vzrostly krátkodobé závazky. Pokles celkové hodnoty, avšak minimální, můžeme z tabulky 4.2 vyčíst v letech 2012 a 2014. Oba poklesy byly zapříčiněny

vyšším tempem růstu aktiv oproti tempu růstu cizích zdrojů. Největšího zadlužení dosáhla firma v roce 2015, kdy celková zadluženost byla 75 %, a to vlivem růstu krátkodobých závazků a závazků vůči bankovním institucím.

Dlouhodobá zadluženost podniku je v celém sledovaném období pod hodnotou 20 %. V letech 2010 a 2011 byly hodnoty dlouhodobé zadluženosti na podobné úrovni okolo 19 %, i když v roce 2011 podnik čerpal úvěr a zvýšily se také krátkodobé závazky, ale společně se závazky také vzrostla celková aktiva. Nejnižších hodnoty dlouhodobé zadluženosti dosáhl podnik v roce 2014, kdy splatil téměř veškeré bankovní úvěry.

V závislosti na hodnotách dlouhodobé zadluženosti je zřejmé, že většinu závazků firmy tvoří krátkodobé závazky. Krátkodobá zadluženost v letech 2010 až 2014 roste, a to vlivem růstu krátkodobých závazků. Nicméně v roce 2015 krátkodobá zadluženost klesla o téměř 7 % a to vlivem většího tempa růstu aktiv oproti tempu růstu krátkodobých závazků.

Dle odborné literatury by se hodnoty ukazatele zadluženosti vlastního kapitálu měly pohybovat mezi 80 % a 120 %. Z tabulky 4.2 je jasné, že v žádném roce sledovaného období podnik nedosáhl doporučených hodnot. Nejblíže doporučenému intervalu byl rok 2010, kdy zadluženost vlastního kapitálu byla 137 %. V dalších letech měl tento ukazatel stejný vývoj jako ukazatel celkové zadluženosti. Nejvyšší zadluženost vlastního kapitálu pak byla v roce 2015, kdy nabývala hodnoty 303 %.

Hodnoty ukazatele podílu vlastního kapitálu na aktivech měly během sledovaného období kolísavý charakter. Nárůst podílu vlastního kapitálu na aktivech můžeme vyzorovat pouze v letech 2012 a 2014, avšak tento růst je minimální, vzhledem k malému nárůstu hodnoty vlastního kapitálu. I přes nárůst vlastního kapitálu v roce 2015 byla hodnota ukazatele nejnižší v celém sledovaném období, a to hlavně z důvodu značného nárůstu hodnoty aktiv. Nejmenší rozdíl mezi vlastním kapitálem a cizími zdroji byl naopak na začátku sledovaného období v roce 2010, kdy vlastní kapitálem bylo kryto zhruba 42 % podnikových aktiv.

V souvislosti se vztahem ukazatele podílu vlastního kapitálu na aktivech a finanční páky je zřejmé, že finanční páka má opačný vývoj, a to ze stejných důvodů. Tedy v letech, kdy podíl vlastního kapitálu na aktivech roste, ukazatel finanční páky klesá, a naopak.

Úrokové krytí a úrokové zatížení

Z tabulky 4.2 je možné vyčíst, že podnik byl schopen ve všech letech pokrýt úroky výsledkem hospodaření, protože hodnota ukazatele úrokového krytí byla vždy vyšší než 1. Pro ukazatel úrokového krytí je rovněž doporučován rostoucí trend, který můžeme zaznamenat pouze v roce 2013, kdy poklesly celkové úroky a zároveň vzrostl EBIT. Nejvyšších hodnot pak ukazatel nabýval v roce 2010, kdy firma téměř nebyla zatížena úroky.

Z hlediska úrokového zatížení byl pro firmu nejpříznivější, jak již bylo zmíněno výše, rok 2010. Nicméně v letech 2011 až 2014 už úroky do jisté míry snižovaly čistý zisk firmy. Největší úrokové zatížení pak bylo zaznamenáno v roce 2015, kdy téměř jednu třetinu výsledku hospodaření tvořily úroky.

Doba návratnosti úvěru

Sledování hodnot ukazatele doby návratnosti úvěru je důležité především pro úvěrové instituce. Dle tabulky 4.2 je zřejmé, že nejdelší doba návratnosti úvěru byla v roce 2010. Nicméně takto vysoké hodnoty bylo dosaženo především tím, že firma v daném roce daňově neodepisovala dlouhodobý majetek, čímž by se jednak zvýšil čistý zisk, ale také zároveň zvýšil jmenovatel ve vzorci pro výpočet doby návratnosti, a výsledná hodnota by tak byla nižší. V letech 2011 až 2014 má pak ukazatel klesající charakter, vlivem snižování celkové hodnoty nesplacených částí úvěrů. V roce 2015 však ukazatel výrazně vzrostl nad průměrnou hodnotu sledovaného období, a to vlivem přijetí nového bankovního úvěru.

4.7.2 Ukazatele rentability

V tabulce 4.3 jsou zobrazeny výsledky jednotlivých ukazatelů rentability. Rentabilita aktiv má v prvních třech letech sledovaného období klesající charakter, který je mezi lety 2010 a 2011 způsoben nižším tempem růstu výsledku hospodaření před zdaněním a úroky oproti tempu růstu aktiv. V roce 2012 je zase způsoben zase poklesem EBITu a zároveň růstem celkových aktiv. V letech 2013 a 2014 rostla rentabilita aktiv v závislosti na růstu výsledku hospodaření před zdaněním úroky, přičemž v roce 2014 nabývala nejvyšších hodnot v souvislosti s nejvyšším výsledkem hospodaření před zdaněním a úroky v celém sledovaném období. Avšak

v následujícím roce dosahovala rentabilita aktiv nejnižší hodnoty v důsledku značného nárůstu celkových aktiv a výrazného poklesu EBITu.

Tabulka 4.3: Ukazatele rentability

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ROA	3,99 %	3,56 %	2,39 %	3,33 %	4,13 %	1,55 %
ROE	7,59 %	8,14 %	5,12 %	7,91 %	9,88 %	3,13 %
ROCE	6,51 %	6,80 %	5,16 %	8,16 %	11,64 %	3,67 %
ROS _č	1,58 %	1,68 %	1,11 %	1,69 %	2,12 %	0,63 %
ROS _p	1,97 %	2,23 %	1,57 %	2,38 %	2,93 %	1,26 %

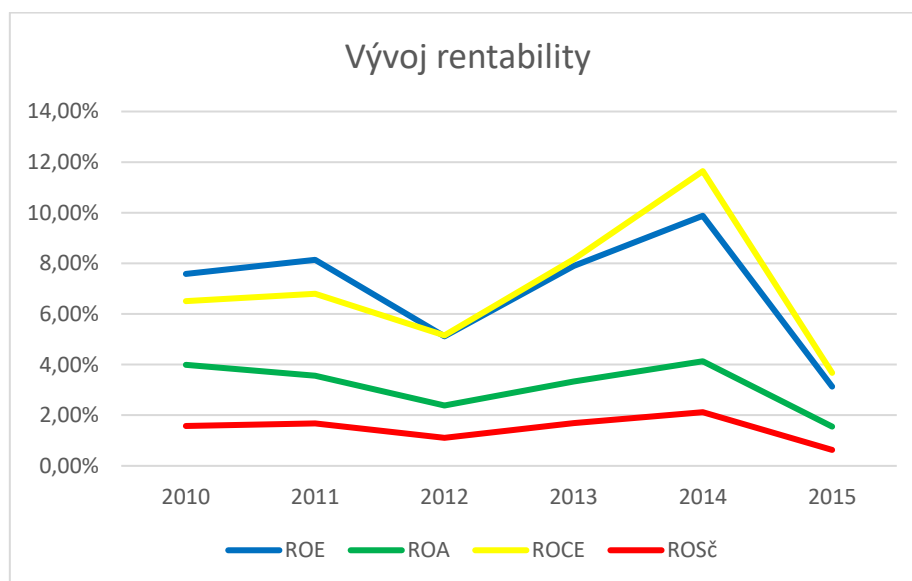
Při porovnání rentability aktiv a rentability vlastního kapitálu je zřejmé, že pro podnik je výnosnější vlastní kapitál. Podobně jako u rentability aktiv byl pro firmu nejlepší rok 2014, kdy rentabilita vlastního kapitálu dosahovala nejvyšších hodnot v závislosti na nejvyšší hodnotě čistého zisku. V celém sledovaném období pak rentabilita vlastního kapitálu roste nebo klesá, především v závislosti na změně čistého zisku, protože položka vlastního kapitálu nedosahuje tak výrazného tempa růstu, případně poklesu, jako položka čistého zisku.

Rentabilita dlouhodobých zdrojů má stejný vývoj jako rentabilita vlastního kapitálu, a to z toho důvodu, že při výpočtu se také vychází z vlastního kapitálu, který je doplněn o dlouhodobý cizí kapitál. V roce 2011 rentabilita dlouhodobých zdrojů roste i přes navýšení dlouhodobého cizího a vlastního kapitálu. Opačně se však projevilo navýšení vlastního a dlouhodobého cizího kapitálu v roce 2015, kdy rentabilita dlouhodobých zdrojů dosáhla nejnižší hodnoty. Opět měl však na tento výsledek největší vliv značný pokles výsledku hospodaření před zdaněním a úroky.

Ze všech ukazatelů rentability pak dosahují nejnižších hodnot ukazatele rentability tržeb. Jak provozní rentabilita tržeb, tak čistá rentabilita tržeb byla v celém sledovaném období nižší než 3 %. V roce 2015 čistá rentabilita tržeb dosahovala dokonce hodnoty nižší než 1 %. Z těchto hodnot můžeme usoudit, že značnou částí tržeb firma zaplatí náklady.

Hodnoty ukazatelů rentability mají ve sledovaném období podobný charakter. Kolísavý charakter ukazatelů je způsoben zejména vývojem zisku. Vývoj jednotlivých ukazatelů rentability je znázorněn v grafu 4.14.

Graf 4.14: Vývoj rentability

4.7.3 Ukazatele likvidity

Doporučené hodnoty ukazatelů likvidity se mohou v jednotlivých odvětvích podnikání lišit. Dluhošová (2010) tvrdí, že hodnoty běžné likvidity by měly nabývat hodnot v intervalu od 1,5 do 2,5. Z tabulky 4.4 je zjevné, že doporučeného rozmezí dosáhl podnik pouze v roce 2010, a to ještě spodní hranice doporučeného intervalu. V následujících letech sledovaného období běžná likvidita klesala, což můžeme považovat za negativní jev. Pokles byl způsoben vyšším tempem růstu krátkodobými závazky oproti tempu růstu oběžných aktiv. Největší rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky byl v roce 2015, kdy běžná likvidita nabývala polovinu hodnoty spodní hranice doporučeného rozmezí.

Tabulka 4.4: Ukazatele likvidity

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Běžná likvidita	1,53	1,06	0,96	0,81	0,77	0,74
Pohotová likvidita	0,57	0,49	0,48	0,40	0,41	0,36
Okamžitá likvidita	0,25	0,08	0,06	0,09	0,05	0,11
ČPK	1 745	465	153	-1 319	-1 799	-2 292
Poměrový ukazatel likvidity	39 %	9 %	3 %	-23 %	-29 %	-34 %

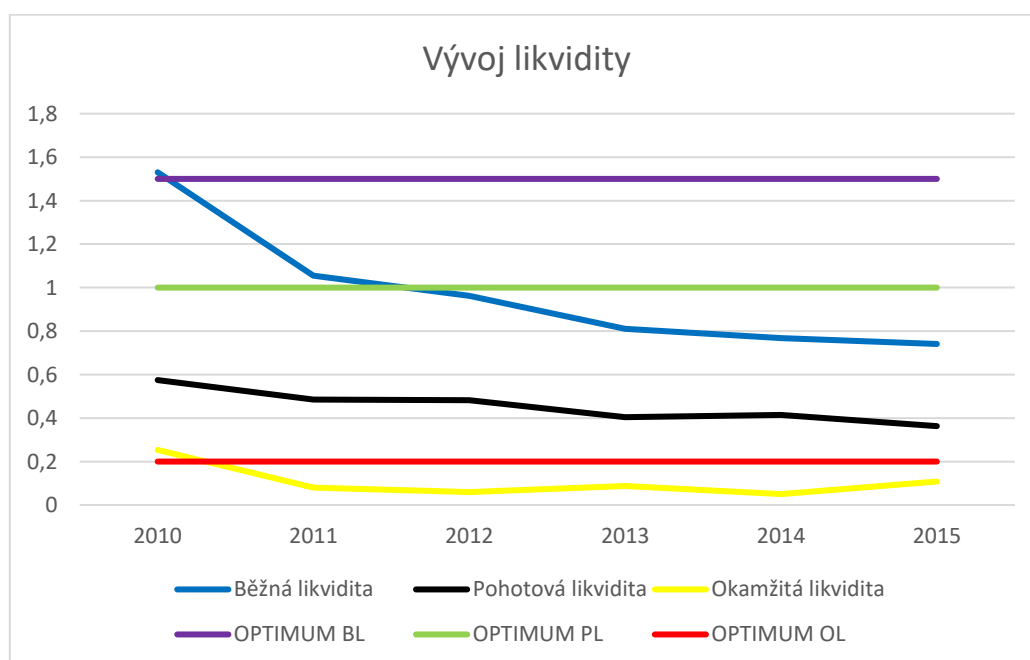
V závislosti na výsledcích běžné likvidity, je jasné, že hodnoty pohotové likvidity také nebudou dosahovat doporučeného rozmezí, které, jak tvrdí Růčková (2015) je od

1 do 1,5. Nejpříznivějších hodnot bylo dosaženo opět v roce 2010, kdy podnik ještě nebyl tolik zatížen krátkodobými závazky. Zároveň hodnoty pohotové likvidity potvrzují, že podíl zásob a ostatních částí oběžného majetku na celkovém oběžném majetku je v celém sledovaném období rovnoměrný, protože hodnoty běžné likvidity jsou zhruba dvojnásobkem hodnot pohotové likvidity. Odečtení nejméně likvidní části oběžného majetku tedy nemá vliv na dosažení doporučených hodnot alespoň pohotové likvidity.

Dle Růčková (2015), se za spodní hranici doporučeného intervalu hodnot okamžité likvidity může v určitých případech považovat hodnota 0,2. Nad hodnotou doporučené dolní hranice se okamžitá likvidita pohybovala opět pouze v roce 2010, a to z důvodu nejnižšího zatížení krátkodobými závazky, ale také druhou nejvyšší hodnotou krátkodobého finančního majetku v celém sledovaném období.

Likvidita je tedy slabou stránkou podniku. Pouze ukazatel běžné a pohotové likvidity dosahuje doporučeného rozmezí, a to jen v prvním roce sledovaného období, a ještě těsně nad spodní hranicí daného intervalu. V případě, kdy by podnik musel splatit veškeré své krátkodobé závazky, by musel nedostatečnou likviditu pravděpodobně řešit prodejem stálých aktiv, případně přijetím dalších úvěrů, což by ještě více mohlo prohloubit nedostatečnou platební schopnost podniku. Vývoj jednotlivých ukazatelů a dolní hranice intervalů doporučených hodnot jsou zachyceny v grafu 4.15.

Graf 4.15: Vývoj likvidity

Čistý pracovní kapitál

Pravidlo hodnocení čistého pracovního kapitálu je jednoduché. Čistý pracovní kapitál by měl nabývat kladných hodnot a případně držet stabilní nebo mírně rostoucí charakter. Z tabulky 4.4 je evidentní, že pravidlo kladné hodnoty bylo dodrženo v letech 2010 až 2012. Naopak ve zbylých třech letech sledovaného období nabýval ukazatel čistého pracovního kapitálu záporných hodnot, a to v důsledku většího zapojení krátkodobých cizích zdrojů, jejichž hodnota v daných letech převyšovala hodnotu oběžných aktiva. Pravidlo stabilního, případně rostoucího vývoje nebylo splněno v žádném roce sledovaného období. Čistý pracovní kapitál každým rokem klesal, přičemž nejvýrazněji mezi lety 2012 a 2013. Nejnižších hodnot pak dosahoval v roce 2015, kdy rozdíl mezi krátkodobými závazky a oběžnými aktivy byl nejvyšší.

Poměrový ukazatel likvidity

V odborné literatuře je uváděno doporučené rozmezí poměrového ukazatel likvidity mezi 30 % a 50 %. Z tabulky 4.4 je zřejmé, že doporučeného rozmezí bylo dosaženo v roce 2010, kdy hodnota tohoto ukazatele dosahovala zhruba poloviny daného intervalu. V následujících letech, podobně jako čistý pracovní kapitál, poměrový ukazatel likvidity klesal a v letech 2013 až 2015 nabýval záporných hodnot v závislosti na záporných hodnotách čistého pracovního kapitálu, což potvrzuje, že v posledních třech letech sledovaného období byl dlouhodobý majetek kryt krátkodobými zdroji.

4.7.4 Ukazatele aktivity

Skupina ukazatelů aktivity charakterizuje dobu, po jakou je vázán kapitál v jednotlivých druzích aktiv. Ukazatele aktivity jsou vyjádřeny v závislosti na tržbách a zachyceny v tabulce 4.5.

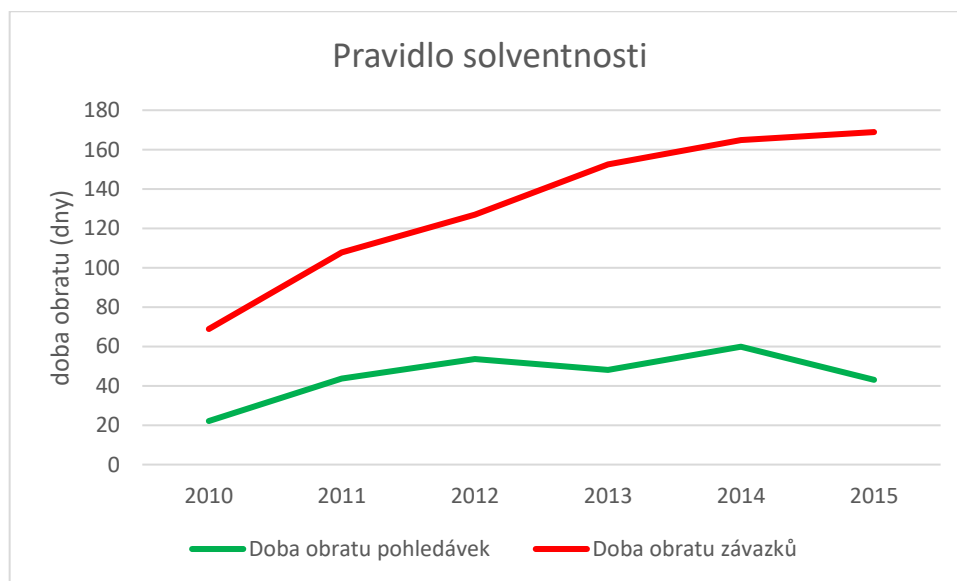
Tabulka 4.5: Ukazatele aktivity (vyjádřeno ve dnech)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Doba obratu aktiv	178	227	241	257	256	292
Doba obratu zásob	65,8	61,8	62,0	61,9	58,4	63,8
Doba obratu pohledávek	22	44	55	48	60	43
Doba obratu závazků	69	108	129	152	165	169
Obrátka aktiv	2,0	1,6	1,5	1,4	1,4	1,2
Obrátka zásob	5,5	5,9	5,9	5,8	6,2	5,6

Doba obratu aktiv je během celého období kratší než 1 rok. Můžeme tedy říct, že firma tedy dostatečně využívá veškerý majetek. Nicméně zřejmě ne natolik, aby se to potvrdilo na výsledné rentabilitě. Ukazatel doby obratu aktiv má také rostoucí charakter, což můžeme považovat za nežádoucí jev. Výjimkou je však rok 2014, kdy doba obratu aktiv klesla o 1 den, což není nějaká výrazná změna. Obecně je růst hodnoty tohoto ukazatele způsoben především vyšším tempem růstu aktiv, oproti tempu růstu tržeb.

Z logického pohledu na zásoby ve výrobním podniku, by měla být hodnota ukazatel doby obratu zásob v čase klesající, což by značilo podnik efektivně využívající zásoby a zároveň možnou úsporu nákladů spojených se skladováním zásob. Pokud odhlédneme od stabilního vývoje mezi lety 2011 a 2013 tak firma tento předpoklad splňuje. Výjimkou je rok 2015, kde, jak již bylo zmíněno výše, výrazně vzrostly zásoby v souvislosti s nákupem nového výrobního zařízení, a tedy i ukazatel doby obratu zásob.

Graf 4.16: Pravidlo solventnosti

Doba obratu pohledávek je výrazně ovlivněna datem, ke kterému se sestavuje rozvaha, protože v období vánočních svátků má firma větší množství zakázek. Z dlouhodobého hlediska by měla být doba splatnosti pohledávek co nejkratší a mít klesající charakter. Vzhledem k stanovené době splatnosti faktur vystavených firmou, která je v závislosti na dobré pověsti klienta buď 14 nebo 30 dní, pak můžeme konstatovat, že firma dosahuje požadované doby obratu pohledávek jen v roce 2010.

Ve zbylých letech mají hodnoty ukazatele rostoucí i klesající charakter, v závislosti na vývoji položky pohledávek z obchodních vztahů.

Posledním ukazatelem je doba obratu závazků, která by měla mít stabilní vývoj. Hodnoty tohoto ukazatele mají rostoucí vývoj v celém sledovaném období, kdy nejmenší růst byl zaznamenán v roce 2015 a to v důsledku podobného tempa růstu závazků a tempa růstu tržeb. Ukazatel doby obratu závazků je vhodné porovnat s ukazatelem doby obratu pohledávek, a zjistit tak, jestli bylo dodrženo pravidlo solventnosti. Z grafu 4.16 je zřejmé, že pravidlo solventnosti bylo dodrženo ve všech letech, a to především díky velkému rozdílu mezi hodnotou závazků a hodnotou pohledávek.

4.8 Pyramidový rozklad ROE

V následující kapitole je proveden pyramidový rozklad vrcholového ukazatele rentability vlastního kapitálu a následná analýza odchylek. Ukazatel ROE byl rozložen podle Du Pontova rozkladu na pět dílčích ukazatelů. Konkrétně na daňovou redukci, úrokovou redukci, provozní rentabilitu tržeb, obrátku aktiv a finanční páku. Jednotlivé vlivy jsou vyčísleny na základě metody postupných změn a metody logaritmické.

4.8.1 Analýza odchylek metodou postupných změn

Na vlivy jednotlivých dílčích ukazatelů závisí i jejich uspořádání pro použití dané metody. Proto byly jednotlivé vysvětlující ukazatele seřazeny dvěma způsoby. Ukazatele jsou seřazeny tak, jak jsou zapsány v řádcích tabulky dané metody.

Z tabulky 4.6 je zřejmé, že na růst rentability vlastního kapitálu v roce 2011 měla největší podíl finanční páka. Podobný vliv a zároveň druhý největší měl ukazatel obratu aktiv. Pokles ROE v roce 2012 způsobil pokles všech dílčích ukazatelů, především pak provozní rentability tržeb, který měl ze všech ostatních ukazatelů jednoznačně největší vliv. Nejvyšší nárůst rentability vlastního kapitálu byl zaznamenán v roce 2013, kdy kladně působila finanční páka. Avšak největší podíl na nárůst tohoto ukazatele měla provozní rentabilita tržeb, která měla největší vliv na změny vrcholového ukazatele ve všech posledních čtyřech letech sledovaného období. V roce 2014 byl růst ROE způsoben do značné míry také růstem daňové redukce, jejíž růst vyvolalo zejména vyšší tempo růstu čistého zisku oproti tempu růstu zisku před zdaněním. Největší

pokles rentability vlastního kapitálu pak byl v roce 2015, který způsobil pokles všech vysvětlujících ukazatelů, s výjimkou finanční páky.

Tabulka 4.6: Analýza odchylek metodou postupných změn verze I.

Metoda postupných změn verze I.						
2010/2011				2011/2012		
ukazatel	ΔROE	pořadí		ukazatel	ΔROE	pořadí
EAT/EBT	0,00017	5.		EAT/EBT	-0,00160	4.
EBT/EBIT	-0,00567	4.		EBT/EBIT	-0,00294	3.
EBIT/T	0,01064	3.		EBIT/T	-0,02224	1.
T/A	-0,02123	2.		T/A	-0,00301	2.
A/VK	0,02166	1.		A/VK	-0,00050	5.
Součet	0,0056	-		Součet	-0,0303	-
2012/2013				2013/2014		
ukazatel	ΔROE	pořadí		ukazatel	ΔROE	pořadí
EAT/EBT	-0,00240	5.		EAT/EBT	0,00402	2.
EBT/EBIT	0,00256	4.		EBT/EBIT	-0,00274	3.
EBIT/T	0,02522	1.		EBIT/T	0,01864	1.
T/A	-0,00502	3.		T/A	0,00077	5.
A/VK	0,00754	2.		A/VK	-0,00096	4.
Součet	0,0279	-		Součet	0,0197	-
		2014/2015				
		ukazatel	ΔROE	pořadí		
		EAT/EBT	-0,01169	3.		
		EBT/EBIT	-0,01881	2.		
		EBIT/T	-0,03893	1.		
		T/A	-0,00371	4.		
		A/VK	0,00566	5.		
		Součet	-0,0675	x		

Při jiném uspořádání vysvětlujících ukazatelů výsledné vlivy jednotlivých ukazatelů ve všech letech mírně lišily. Ve většině případů se buď jejich vliv ještě zvýšil, nebo snížil. Na pořadí vlivu dílčích ukazatelů nemělo změněné uspořádání žádný vliv, samozřejmě ani na výslednou změnu vrcholového ukazatele ROA. Jedinou výjimkou byl však rok 2015. Kdy se pořadí vlivu jednotlivých dílčích ukazatelů výrazně změnilo. Jak můžeme vidět v tabulce 4.7, největší vliv měla stále provozní rentabilita tržeb a úroková redukce, avšak třetí a poslední pozici vlivu si vyměnily ukazatele finanční páky

a daňové redukce. Přičemž daňová redukce při použití jiného uspořádání měla v posledním roce nejmenší vliv na výslednou rentabilitu vlastního kapitálu.

Tabulka 4.7: Analýza odchylek metodou postupných změn verze II.

Metoda postupných změn verze II.						
2010/2011				2011/2012		
ukazatel	ΔROE	pořadí		ukazatel	ΔROE	pořadí
A/VK	0,02166	1.		A/VK	-0,00079	5.
T/A	-0,02123	2.		T/A	-0,00445	2.
EBT/EBIT	-0,00498	4.		EBT/EBIT	-0,00281	3.
EAT/EBT	0,00016	5.		EAT/EBT	-0,00144	4.
EBIT/T	0,00997	3.		EBIT/T	-0,02081	1.
Součet	0,0056	-		Součet	-0,0303	-
2012/2013				2013/2014		
ukazatel	ΔROE	pořadí		ukazatel	ΔROE	pořadí
A/VK	0,00540	2.		A/VK	-0,00076	4.
T/A	-0,00371	3.		T/A	0,00061	5.
EBT/EBIT	0,00278	4.		EBT/EBIT	-0,00260	3.
EAT/EBT	-0,00260	5.		EAT/EBT	0,00388	2.
EBIT/T	0,02605	1.		EBIT/T	0,01861	1.
Součet	0,0279	-		Součet	0,0197	-
		2014/2015				
	ukazatel	ΔROE	pořadí			
	A/VK	0,02178	3.			
	T/A	-0,01525	4.			
	EBT/EBIT	-0,02275	2.			
	EAT/EBT	-0,00977	5.			
	EBIT/T	-0,04150	1.			
	Součet	-0,0675	-			

4.8.2 Analýza odchylek logaritmickou metodou

Logaritmická metoda se považuje za přesnější metodu analýzy odchylek a vlivů dílčích ukazatelů, protože při použití této metody nezáleží na uspořádání vysvětlujících ukazatelů. Z tabulky 4.8, je zřejmé, že pořadí vlivů dílčích ukazatelů na změnu vrcholového ukazatele, případně příčiny těchto vlivů, se v letech 2011 až 2014 shodují ve všech použitých metodách. Logaritmická metoda však potvrdila důležitost uspořádání vysvětlujících ukazatelů. V roce 2015 se totiž pořadí vlivů shoduje

s metodou postupných změn z verze druhé, kdy má daňová redukce nejmenší vliv na změnu vrcholového ukazatele.

Tabulka 4.8: Analýza odchylek logaritmickou metodou

Metoda logaritmická						
2010/2011				2011/2012		
ukazatel	ΔROE	pořadí		ukazatel	ΔROE	pořadí
EAT/EBT	0,00018	5.		EAT/EBT	-0,00129	4.
EBT/EBIT	-0,00531	4.		EBT/EBIT	-0,00245	3.
EBIT/T	0,01027	3.		EBIT/T	-0,02223	1.
T/A	-0,01930	2.		T/A	-0,00369	2.
A/VK	0,01974	1.		A/VK	-0,00063	5.
Součet	0,0056	-		Součet	-0,0303	-
2012/2013				2013/2014		
ukazatel	ΔROE	pořadí		ukazatel	ΔROE	pořadí
EAT/EBT	-0,00307	5.		EAT/EBT	0,00439	2.
EBT/EBIT	0,00328	4.		EBT/EBIT	-0,00297	3.
EBIT/T	0,02562	1.		EBIT/T	0,01848	1.
T/A	-0,00435	3.		T/A	0,00069	5.
A/VK	0,00643	2.		A/VK	-0,00085	4.
Součet	0,0279	-		Součet	0,0197	-
		2014/2015				
		ukazatel	ΔROE	pořadí		
		EAT/EBT	-0,00739	5.		
		EBT/EBIT	-0,01429	2.		
		EBIT/T	-0,04956	1.		
		T/A	-0,00794	4.		
		A/VK	0,01170	3.		
		Součet	-0,0675	-		

4.8.3 Rozdíly mezi použitými postupy

Tabulky 4.9, 4.10 a 4.11 zobrazují odchylky vlivů vysvětlujících ukazatelů při použití rozdílných metod. V tabulce 4.9 jsou porovnány metody postupných změn. Při vyčíslování vlivů jednotlivých ukazatelů, ve kterých je obsažena jedna z forem výsledku hospodaření, tedy EBIT, EBT a EAT se výsledné vlivy průměrně výrazněji neliší. Největší rozdíl je v posledním roce u ukazatele úrokové redukce. Avšak u ukazatele obratu aktiv a finanční páky jsou odchylky rozdílů výsledných vlivů výrazné.

Jedinou výjimkou je rok 2011, kdy rozdílné uspořádání ukazatelů nemělo dopad na výsledný vliv obou ukazatelů. Největší rozdíl však mělo v roce 2015, kdy se ukazatele finanční páky a obratu aktiv lišily zhruba o 300 %, což i výrazně zvedlo průměrnou odchylku těchto ukazatelů na zhruba 80 %.

Tabulka 4.9: Odchyly výsledných vlivů při použití dvou různých uspořádání dílčích ukazatelů pro metodu postupných změn

ukazatel	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	průměrná odchylka
EAT/EBT	6,0 %	9,9 %	8,7 %	3,5 %	16,4 %	8,9 %
EBT/EBIT	12,2 %	4,6 %	8,4 %	5,0 %	20,9 %	10,2 %
EBIT/T	6,3 %	6,4 %	3,3 %	0,2 %	6,6 %	4,6 %
T/A	0,0 %	47,5 %	26,1 %	20,9 %	310,5 %	81,0 %
A/VK	0,0 %	57,7 %	28,5 %	20,7 %	285,1 %	78,4 %

Tabulka 4.10: Odchyly výsledných vlivů při použití metody postupných změn verze I. a logaritmické metody

ukazatel	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	průměrná odchylka
EAT/EBT	3,5 %	19,2 %	28,3 %	9,3 %	36,7 %	19,4 %
EBT/EBIT	6,5 %	16,9 %	28,1 %	8,4 %	24,0 %	16,8 %
EBIT/T	3,5 %	0,0 %	1,6 %	0,9 %	27,3 %	6,7 %
T/A	9,1 %	22,5 %	13,4 %	10,9 %	113,8 %	33,9 %
A/VK	8,8 %	26,7 %	14,8 %	10,8 %	106,9 %	33,6 %

Tabulka 4.11: Odchyly výsledných vlivů při použití metody postupných změn verze II. a logaritmické metody

ukazatel	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	průměrná odchylka
EAT/EBT	10,1 %	10,4 %	18,0 %	13,2 %	24,3 %	15,2 %
EBT/EBIT	6,6 %	12,9 %	18,2 %	14,1 %	37,2 %	17,8 %
EBIT/T	3,0 %	6,8 %	1,6 %	0,7 %	19,4 %	6,3 %
T/A	9,1 %	16,9 %	17,2 %	12,7 %	47,9 %	20,8 %
A/VK	8,8 %	19,6 %	19,1 %	12,6 %	46,3 %	21,3 %

Z tabulky 4.10 je zřejmé, že použitím logaritmické metody se výsledné vlivy dílčích ukazatelů výrazně liší, oproti vlivům vyčíslených metodou postupných změn verze první. Avšak oproti odchylkám mezi výše zmiňovanými metodami postupných změn, kde se nejvíce lišily vlivy ukazatelů obratu aktiv a finanční páky, se odchylky

logaritmické metody a metody postupných změn verze první rozložily rovnoměrněji mezi dílčí ukazatele. Nejmenší průměrnou odchylku můžeme zaznamenat u ukazatele provozní rentability tržeb, kdy použitá metoda neměla výraznější vliv, a to především v roce 2014. Nicméně průměrná odchylka pro vlivy ukazatelů daňové redukce a úrokové redukce se výrazně zvýšila. Oproti tomu průměrná odchylka vlivů finanční páky a obratu aktiv klesla pod 34 %.

V tabulce 4.11 je porovnána logaritmická metoda s metodou postupných změn verze druhé. Dle pořadí vlivů jednotlivých ukazatelů se tyto metody shodují. Avšak při vyčíslení velikosti vlivů dílčích ukazatelů už tak shodné nejsou. Průměrná odchylka vlivů daňové redukce, úrokové redukce a provozní rentability tržeb je podobná jako v předchozím porovnání. Ovšem průměrná odchylka finanční páky a obratu aktiv opět klesla, a to na hodnotu okolo 21 %.

5 Závěr

Finanční analýza je nedílnou součástí finančního řízení podniku. Hodnotí finanční zdraví podniku, poskytuje informace o ekonomické situaci podniku a snaží se zhodnotit firemní minulost a předpovědět její budoucnost.

Cílem bakalářské práce bylo zhodnocení finančního zdraví vybraného podniku K-INTERIER Morava s.r.o. za období 2010 až 2015 pomocí vybraných metod finanční analýzy.

Práce byla rozdělena do tří hlavních částí. První část se zabývala obecnou charakteristikou finanční analýzy, jejími uživateli a zdroji informací finanční analýzy. Dále pak metodami finanční analýzy jako je horizontální a vertikální analýza, analýza poměrových ukazatelů, pyramidovým rozkladem a analýzou odchylek. Ve druhé části byla charakterizována společnost K-INTERIER Morava s.r.o., stručně zmíněn management společnosti, dodavatelé, odběratelé a hlavní konkurenti. Ve třetí části byly využity metody finanční analýzy ke zhodnocení finanční situace podniku.

V závislosti na dosažených výsledcích můžeme tvrdit, že se jedná o podnik prosperující a stabilní, avšak s velkým množstvím slabých stránek. První slabou stránkou podniku je rentabilita. I přes vysoké hodnoty tržeb firma nedosahuje příliš vysokého zisku, což je způsobeno především vysokými provozními náklady. Za další slabou stránku můžeme považovat krátkodobou zadluženost a s ní spojenou likviditu. Doporučené hodnoty likvidity byly dosaženy pouze v jednom případě, a to v roce 2010. Pozitivní však je, že firma ve všech letech sledovaného období dodržela pravidlo solventnosti. Dále také, že investuje do nových výrobních zařízení a rozšiřuje tak své výrobní kapacity, díky kterým může uspokojit poptávku svých zákazníků.

Do budoucna by se tedy firma měla snažit o zlepšení svých slabých stránek, tedy zlepšit rentabilitu a snížit zadluženost, případně zvýšit likviditu. K dosažení lepších výsledků těchto ukazatelů by mohlo vést nedávné rozšíření výrobní kapacity. Pokud se firmě podaří efektivně využívat své zdroje a majetek, mohla by v budoucnosti dosahovat vyššího zisku.

Seznam použité literatury

BREALEY, R. A., S. C. MYERS and F. ALLEN. *Principles of corporate finance*. 11th global ed. Maidenhead: McGraw-Hill Education, 2014. ISBN 978-0-07-715156-0.

DLUHOŠOVÁ, Dana. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita*. 3. upr. vyd. Praha: Ekopress, 2010. ISBN 978-80-86929-68-2.

HOLEČKOVÁ, Jaroslava. *Finanční analýza firmy*. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-392-8.

KISLINGEROVÁ, Eva a kol. *Manažerské finance*. 3. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-194-9.

KNÁPKOVÁ, A., D. PAVELKOVÁ a K. ŠTEKER. *Finanční analýza: komplexní průvodce s příklady*. 2., rozš. vyd. Praha: Grada Publishing, 2013. ISBN 978-80-247-4456-8.

RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi*. 5. aktualiz. vyd. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-5534-2.

SEDLÁČEK, Jaroslav. *Finanční analýza podniku*. 2. aktualiz. vyd. Brno: Computer Press, 2011. ISBN 978-80-251-3386-6.

Seznam zkratek

A	Aktiva
BL	Běžná likvidita
BÚ	Bankovní úvěry
CF	Cash flow
CZ	Cizí zdroje
Čas. R.	Časové rozlišení
ČPK	Čistý pracovní kapitál
DHM	Dlouhodobý hmotný majetek
DM	Dlouhodobý majetek
DO	Doba obratu
EAT	Čistý zisk
EBIT	Zisk před zdaněním a úroky
EBT	Zisk před zdaněním
KFM	Krátkodobý finanční majetek
N	Náklady
OA	Oběžná aktiva
OL	Okamžitá likvidita
PL	Pohotová likvidita
PP	Peněžní prostředky
ROA	Rentabilita aktiv
ROCE	Rentabilita dlouhodobých zdrojů
ROE	Rentabilita vlastního kapitálu
ROS _č	Čistá rentabilita tržeb

ROS _p	Provozní rentabilita tržeb
T	Tržby
V	Výnosy
VH	Výsledek hospodaření
VH BÚO	Výsledek hospodaření běžného účetního období
VK	Vlastní kapitál

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou (bakalářskou) práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová (bakalářská) práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové (bakalářské) práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové (bakalářské) práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou (bakalářskou) práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 5.5.2017

Terzie Klošová
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

Příloha č.1 Rozvaha společnosti K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2010 až 2015 (v tis. Kč)

Příloha č. 2 Výkaz zisku a ztráty společnosti K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2010 až 2015 (v tis. Kč)

Příloha č. 3 Výkaz Cash Flow K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2011 až 2015 (v tis. Kč)

Příloha č.1 Rozvaha společnosti K-INTERIER Morava s r.o. v letech 2010 až 2015 (v tis. Kč)

ROZVAHA	2010	2011	2012	2013	2014	2015
AKTIVA CELKEM	7596	10630	11095	11778	12680	15975
Dlouhodobý majetek	2910	5092	4982	6122	6299	9042
Dlouhodobý nehmotný majetek	0	0	0	0	0	0
Dlouhodobý hmotný majetek	2910	5092	4982	6122	6299	9042
Dlouhodobý finanční majetek	0	0	0	0	0	0
Oběžná aktiva	4501	5353	5736	5650	6282	6834
Zásoby	2811	2892	2859	2831	2898	3487
Pohledávky	945	2055	2519	2204	2972	2354
Krátkodobý finanční majetek	745	406	358	615	412	993
Časové rozlišení aktiv	185	185	377	6	99	99
PASIVA CELKEM	7596	10630	11095	11778	12680	15975
Vlastní kapitál	3203	3487	3675	3529	3836	3960
Základní kapitál	200	200	200	200	200	200
Kapitálové fondy	0	0	0	0	0	0
Fondy ze zisku	0	0	0	0	0	0
Výsledek hospodaření minulých let	2760	3003	3287	3050	3257	3636
Výsledek hospodaření běžného účetního období	243	284	188	279	379	124
Cizí zdroje	4393	7143	7420	8249	8844	12015
Rezervy	0	0	0	0	0	0
Dlouhodobé závazky	0	0	0	0	0	0
Krátkodobé závazky	2941	5073	5960	6975	8180	9225
Bankovní úvěry a výpomoci	1452	2070	1460	1274	664	2790
Časové rozlišení pasiv	0	0	0	0	0	0

Příloha č. 2 Výkaz zisku a ztráty společnosti K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2010 až 2015 (v tis. Kč)

Výkaz zisku a ztráty	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Tržby za prodej zboží	0	0	0	0	0	0
Výkony	15376	16834	16602	16467	17866	19662
Tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu	0	100	290	8	0	0
Ostatní provozní výnosy	3	82	36	0	247	161
Výkonová spotřeba	11746	13205	13226	12846	14476	15328
Osobní náklady	3284	2863	2889	2903	2822	3576
Daně a poplatky	1	18	27	24	27	50
Odpisy	0	531	465	469	247	554
Ostatní provozní náklady	28	21	55	47	57	30
Provozní výsledek hospodaření	320	378	266	186	484	285
Výnosové úroky	0	0	0	2	6	4
Ostatní finanční výnosy	0	0	0	204	53	13
Nákladové úroky	2	27	28	23	47	71
Ostatní finanční náklady	17	0	1	0	19	54
Finanční výsledek hospodaření	-19	-27	-29	183	-7	-108
Daň z příjmů za běžnou činnost	58	67	49	90	98	53
Výsledek hospodaření za běžnou činnost	243	284	188	279	379	124
Daň z příjmů z mimořádné činnosti	0	0	0	0	0	0
Mimořádný výsledek hospodaření	0	0	0	0	0	0
Výsledek hospodaření za účetní období	243	284	188	279	379	124
Výsledek hospodaření před zdaněním	301	351	237	369	477	177

Příloha č. 3 Výkaz Cash Flow společnosti K-INTERIER Morava s.r.o. v letech 2011 až 2015 (v tis. Kč)

Cash Flow	2011	2012	2013	2014	2015
Stav peněžních prostředků na začátku účetního období	745	1386	358	615	412
Zisk/ztráta z běžné činnosti před zdaněním	365	237	369	477	177
Úpravy o nepeněžní operace	433	-17	768	258	392
Odpisy dlouhodobého majetku a pohledávek	531	465	469	247	554
Změna stavu opravných položek, rezerv a časového rozlišení	0	-192	308	-30	0
Zisk/ztráta z prodeje dlouhodobého majetku	-100	-290	-8	0	-161
Výnosy z dividend a podílů na zisku	0	0	0	0	0
Vyúčtované úroky mimo kapitalizovaných	3	0	-1	41	0
Čistý peněžní tok z provozní činnosti před zdaněním, změnami prac. kapitálu	799	220	1137	735	570
Změna potřeby pracovního kapitálu	859	17	1331	209	1021
Změna stavu pohledávek z provozní činnosti	-1128	-446	315	-768	618
Změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti	2068	834	989	1044	991
Změna stavu zásob	-81	-370	28	-67	-589
Změna stavu ostatních nepeněžních krátkodobých aktiv	0	0	0	0	0
Čistý peněžní tok z provozní činnosti před zdaněním	1658	238	2469	944	1590
Zaplacené úroky	-3	0	-1	-47	-4
Přijaté úroky	0	0	2	6	4
Zaplacená daň z příjmů za běžnou činnost a doměrky za minulá období	0	0	0	0	0
Vyplacené přerozdělované dividendy a podíly na zisku	0	0	0	0	0
Čistý peněžní tok z provozní činnosti	1655	237	2470	902	1591
Výdaje spojené s pořízením dlouhodobého majetku	-2713	-931	-1609	-424	-3297
Příjmy z prodeje dlouhodobého majetku	100	290	8	0	161
Půjčky a úvěry spřízněným osobám	0	0	0	0	0
Zaplacené kapitalizované úroky	0	0	0	0	0
Čistý peněžní tok z investiční činnosti	-2613	-641	-1601	-424	-3136
Změna stavu dlouhodobých závazků	618	-609	-186	-611	2126
Dopady změn vlastního kapitálu na peněžní prostředky	0	-15	-425	-71	0
Zvýšení z titulu zvýšení základního kapitálu, rezervního či nedělitelného fondu peněžními vklady	0	0	0	0	0
Vyplacení podílů na vlastním kapitálu společníkům a členům	0	0	0	0	0
Peněžní dary a dotace do vlastního kapitálu a další peněžní vklady	0	0	0	0	0
Úhrada ztráty společníky	0	0	0	0	0
Přímé výplaty na vrub fondů	0	0	0	0	0
Vyplacené dividendy a podíly na zisku	0	0	0	0	0
Jiné změny vlastního kapitálu	0	-15	-425	-71	0
Přijaté dividendy a podíly na zisku	0	0	0	0	0
Čistý peněžní tok z finanční činnosti	618	-624	-612	-681	2126
Čisté zvýšení, resp. snížení peněžních prostředků	-339	-1028	257	-203	581
Stav peněžních prostředků na konci účetního období	406	358	615	412	993
Konečný stav peněžní prostředků pro kontrolu	406	358	615	412	993